

BYLO NÁS PĚT

Podle originálu díla autora Karla Poláčka upravila Martina Lukášková

Obsah

Úvod.....	3
1 Já, moje škola a rodina	6
2 Tondův vynález	10
3 Jdeme se koupat ke Klobouku	13
4 Vysvědčení	16
5 Hon na vosy.....	19
6 O prázdninách pomáhám doma	21
7 Co děláme s mými kamarády na podzim?	23
8 Prázdniny končí	26
9 Slavíme Vánoce	29
10 Co jsme s mými kamarády zažili v zimě?	31
11 V zimě chodíme taky do kina	35
12 Konečně je jaro	37
13 Do našeho města přijel cirkus	39
14 Šel jsem s rodiči do cirkusu	42
15 Onemocněl jsem	44
16 Zdál se mi sen, že mi tatínek koupil slona	48
17 Zdál se mi sen o Jumbově rodině a červené čepici	51
18 Zdál se mi sen, že já a moji kamarádi jedeme do Indie	54
19 Zdál se mi sen o panu Brabci z Indie	57
20 Zdál se mi sen o panu Maharadžovi z Indie.....	59
21 Zdál se mi sen o královské princezně a Zilvarovi.....	61
22 Zdál se mi sen o královské svatbě princezny a Zilvara	65
23 Zjistil jsem, že všechno byl jenom sen	68
Příloha – pracovní listy k jednotlivým kapitolám.....	70

Předmluva

Příběh v knize se odehrává za **první republiky**. Když autor Karel Poláček psal knihu, vzpomínal na svoje dětství ve městě Rychnově nad Kněžnou. Vypravěčem knihy je chlapec Petr Bajza. Příběh v knize čtenáři ukazuje pohled na život malého kluka v porovnání s životem dospělých lidí. Petr Bajza vypráví příhody, které zažil se svými čtyřmi kamarády a dalšími lidmi z města.

Úvod

Jmenuji se Petr Bajza. Já mám čtyři kamarády a budu vám vyprávět příběh o našich společných **dobrodružstvích**.

Můj nejlepší kamarád se jmenuje Antonín Bejval. Já mu říkám Tondo. Tonda má doma hodně knih. Tondův tatínek říká: „Vzdělání je nejdůležitější!“ A proto Tondovi kupuje všechny zajímavé knihy. Tondův tatínek je jeden z nejsilnějších mužů ve městě. Tondův tatínek má **povožnictví** a říká: „Až bude Tonda dospělý, bude v povoznictví pracovat.“ Ale Tonda tam pracovat nechce. Tonda chce cestovat po světě, protože on je **vynálezce** a jednou bude hodně bohatý. Tonda vynalezl například **palčivé sklíčko**. Když svítí slunce, tak mi Tonda říká: „Dej sem ruku a zavři oči, Petře.“ Já nastavím ruku a za chvíli křičím bolestí, protože mě ruka moc pálí. Nevím, jak ten vynález funguje, ale mám potom na ruce červený **flek**. Tonda říká: „Až budu velký, dostanu za tenhle vynález palčivého sklíčka hodně peněz.“

Můj druhý kamarád se jmenuje Čeněk Jirsák. Čeněkův tatínek šije a prodává čepice a **papuče**. Čeněkova maminka peče **oplatky** a prodává je na **poutích**. Jirsákovi rodiče i Čeněk jsou velmi **pobožní**, a proto chodí do kostela. Čeněkův tatínek dělá v kostele **kostelníka**. Čeněk dělá v kostele **ministranta**. Čeněk se chová slušně, když je neděle nebo svátek. Ve všední den se **pere** s ostatními kluky. Čeněk si taky zapisuje svoje **hříchy** do sešitu. On chce mít totiž nejvíc hříchů ze všech chlapců ve městě. Potom Čeněk chodí pravidelně ke **zpovědi** a říká svoje hříchy panu **faráři**.

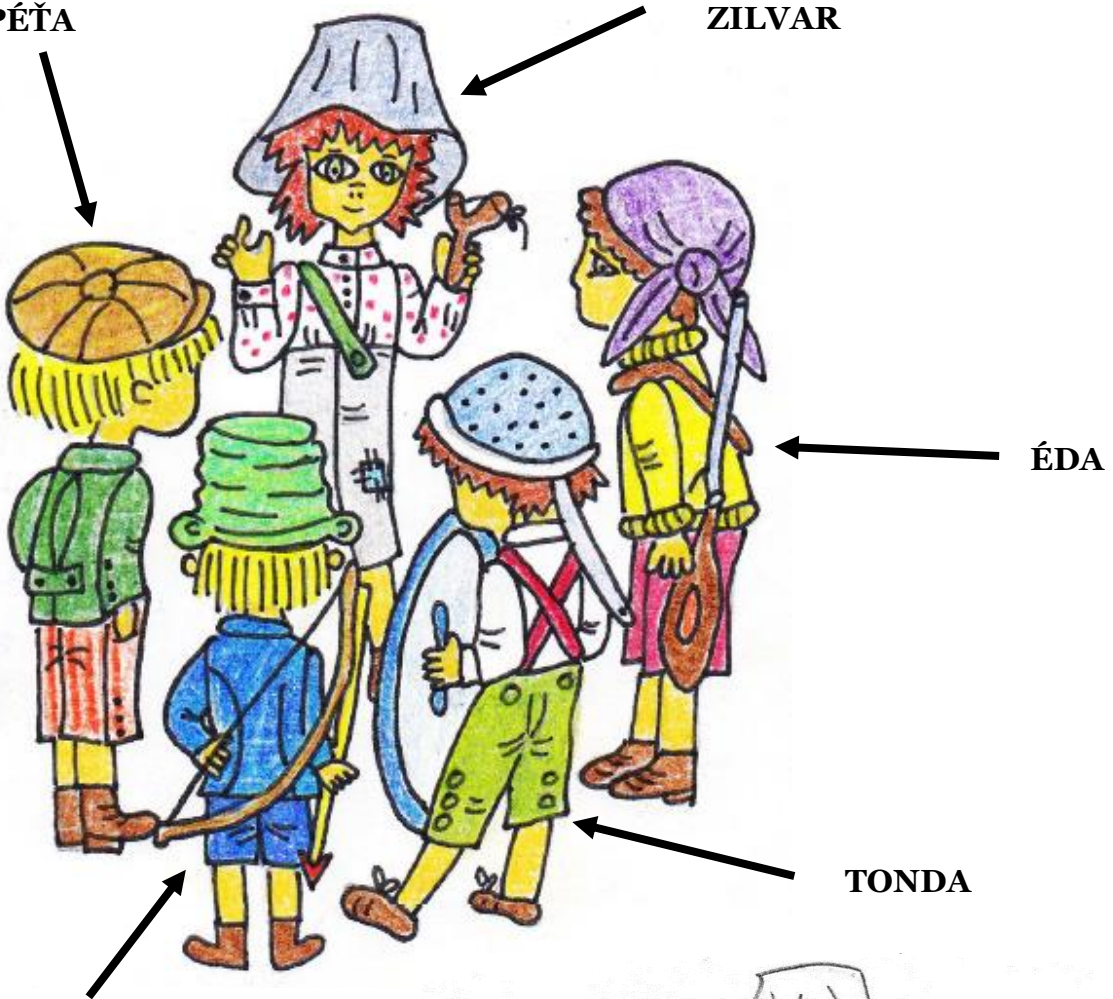
Mým třetím kamarádem je Eduard Kemlink. Já říkám Eduardovi Éda. Éda umí krásně kreslit. Édův tatínek pracuje jako **úředník** na finančním úřadu. Pan Kemlink je důležitý člověk, a proto všichni lidé musí pana Kemlinka zdravít.

A můj čtvrtý kamarád se jmenuje Pepěk Zilvar. Pepěk žije se svým tatínkem v **chudobinci**. Zilvarův tatínek bojoval ve válce a zranil se. Pan Zilvar má teď dřevěnou nohu. On nemá skoro žádné peníze, a proto musí žít v chudobinci a **žebrat**.

Slovníček

PÉŤA

ZILVAR

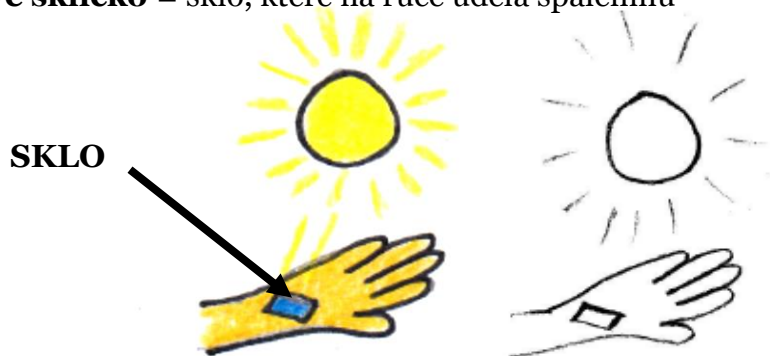
ÉDA

TONDA

ČENĚK

- **první republika** = období od roku 1918 do roku 1938 (= období po první světové válce)
- **dobrodružství** = neobvyklé vzrušující zážitky/příhody
- **povoznictví** = firma, která vozí věci/ zboží vozíky s koňmi
- **vynálezce** = člověk, který vytvořil něco nového a zajímavého
- **palčivé sklíčko** = sklo, které na ruce udělá spáleninu

- **flek** = místo na ruce, které má jinou barvu než zbytek ruky
- **papuce** = teplá pohodlná domácí obuv

- **oplatky** = tenké sušenky
- **pouť** = zábavní parky s kolotoči, houpačkami a dalšími atrakcemi
- **pobožní** = lidé, kteří věří v Boha
- **kostelník** = člověk, který se stará o kostel a zvoní zvony v kostele
- **ministrant** = člověk, který pomáhá panu faráři v kostele
- **hříchy** = něco špatného, průšvihy
- **zpověď** = člověk říká panu faráři své hříchy (problémy)
- **farář** = člověk, který se stará o kostel a o lidi z města, kteří chodí do kostela
- **úředník** = člověk, který pracuje na úřadě
- **chudobinec** = dům, kde žijí chudí lidé
- **žebrot** = prosit o peníze

1 Já, moje škola a rodina

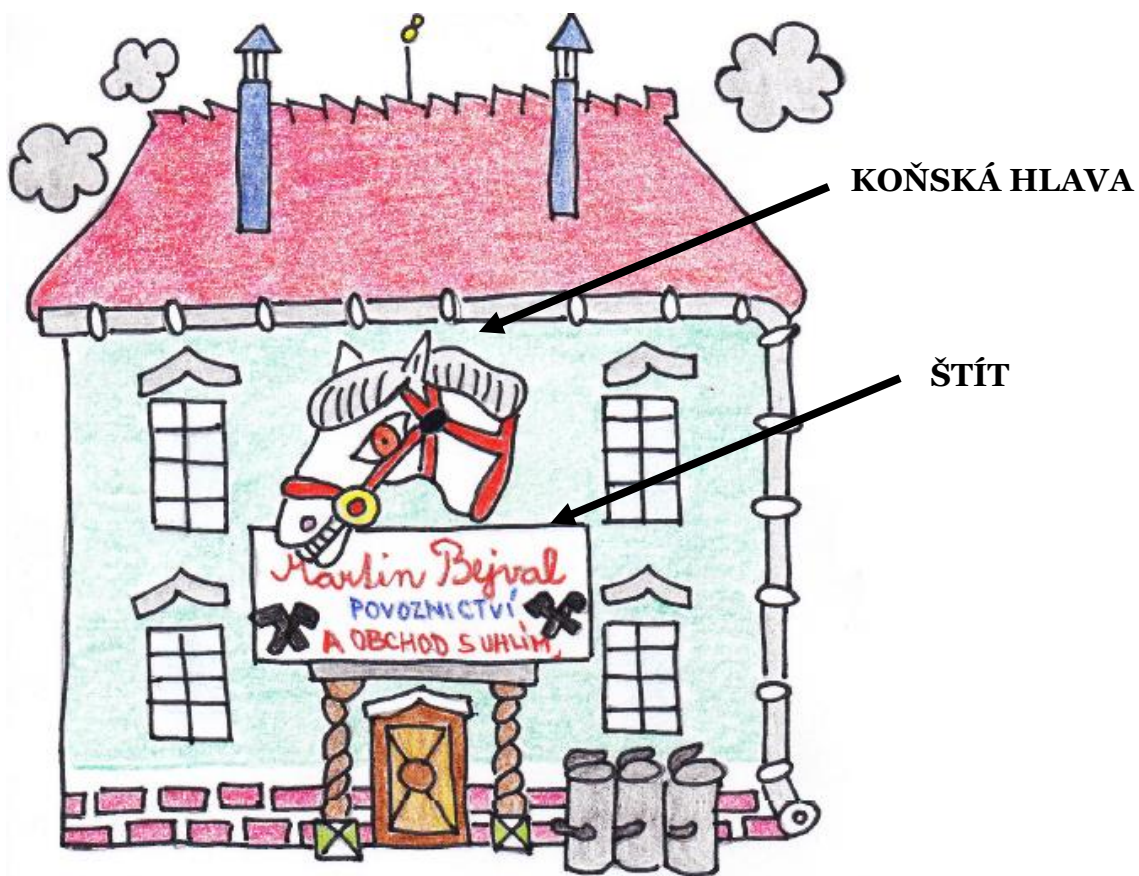
Jmenuji se Petr Bajza a chodím do čtvrté třídy. Ráno se mi nechce vstávat a musí mě budít Kristýna, naše **služebná**. Říkám jí Rampušando nebo Rampepurdo, protože Kristýna se k nám přistěhovala z vesnice, která se jmenuje Rampuše. Každý den chodím do školy kolem jednopatrového domu. V tom domě bydlí můj nejlepší kamarád Antonín Bejval. Na domě je **štít** s nápisem: „Martin Bejval, Povožnictví a obchod s uhlím“. Nápis je psaný modře a červeně. Na obou stranách nápisu jsou zkřížená kladívka. Nad štítem visí dřevěná koňská hlava. Já čekám před tím domem každý den na Tonda, protože chodíme do školy společně. Naše cesta do školy je krátká. My jdeme do školy asi patnáct minut. Někdy po cestě do školy potkáme pana Fajsta. Pan Fajst je **úředník na odpočinku**. On se nudí, a proto hlídá školní mládež. Pan Fajst kontroluje, jestli žáci mají čisté uši a umyté ruce. Potom pan Fajst chodí **žalovat** rodičům.

Naše škola je nová a pěkná. Náš pan učitel se jmenuje Veselík a nosí zlaté brýle. Když nějaký žák zlobí, pan učitel mu dá trest. Mě má pan učitel docela rád. Pan učitel mě chválí, že jsem chytrý, hodný a umím **krasopisně** psát. Před naší školou je **dvůr**. O přestávce chodí všichni žáci na dvůr, když je venku hezky. Jednou jsme se na dvoře taky fotografovali. Já mám tu fotografii zarámovanou a pověšenou doma nad pohovkou. Mamince se fotografie moc líbí. Ale tatínek se zlobí, že musel za fotografii zaplatit hodně peněz. „My nemáme moc peněz a musíme platit za hlouposti,“ říkal tatínek. Ale maminka tatínkovi vysvětlila, že fotografie není hloupost. „Péťa má z fotografie radost,“ říkala maminka tatínkovi.

Můj tatínek má obchod a maminka mu v obchodě pomáhá. Rodiče mi pořád říkají: „Ty půjdeš studovat, Péťo, abys nemusel pracovat v obchodě jako tatínek. Práce v obchodě je těžká.“ Rodiče chtějí, abych já pracoval v nějaké kanceláři. Já ale nechci pracovat v kanceláři. Já chci pracovat u Bejvalů a chci tam dělat **pacholka**.

Já mám bratra Ladislava a malou sestru Mančinku. Můj bratr **studoval**, ale on měl ve škole velké problémy. Láďu nebavilo učení a hodně kouřil cigarety. Rodiče se na něj zlobili a přáli si, aby byl Láďa chytřejší. Rodiče k nám domů pozvali jednoho šikovného studenta, aby Láďu **doučoval**. Můj bratr se ani na doučování nic nenaučil. Láďu bavily jiné věci. Láďa například často kradl v tatínkově obchodě bonbony a nosil je děvčatům, aby se do něj zamilovala. Rodiče se na bratra zlobili, a proto musel Láďa se studiem skončit. Teď Láďa žije ve městě Most. V Mostě Láďa pracuje jako **kupec** a učí se německy. Nejdřív se Láďovi v Mostě nelíbilo, ale teď je Láďa spokojený, protože si v Mostě zvykl. Láďa nám píše dopisy, že se mu v Mostě líbí.

Slovníček

BEJVALŮV DŮM

BRATR LADISLAV

SESTRA MANČINKA

- **služebná** = žena, která se stará o dům, dělá všechny domácí práce (jinde než u sebe doma) a dostává za to peníze
- **úředník** = pracuje na městském úřadě (MĚÚ)
- **úředník na odpočinku** = důchodce
- **žalovat** = říkat někomu, že někdo udělal něco špatně
- **krasopisně** = hezky, čitelně napsáno
- **dvůr** = místo obklopené budovami (podobné zahradě)
- **pacholek** = pomocník bohatých lidí
- **studovat** = učit se ve škole (střední, vysoká škola)
- **doučovat** = učit se doma s někým to, co jsme ve škole nepochopili
- **kupec** = dnešní obchodník, podnikatel

2 Tondův vynález

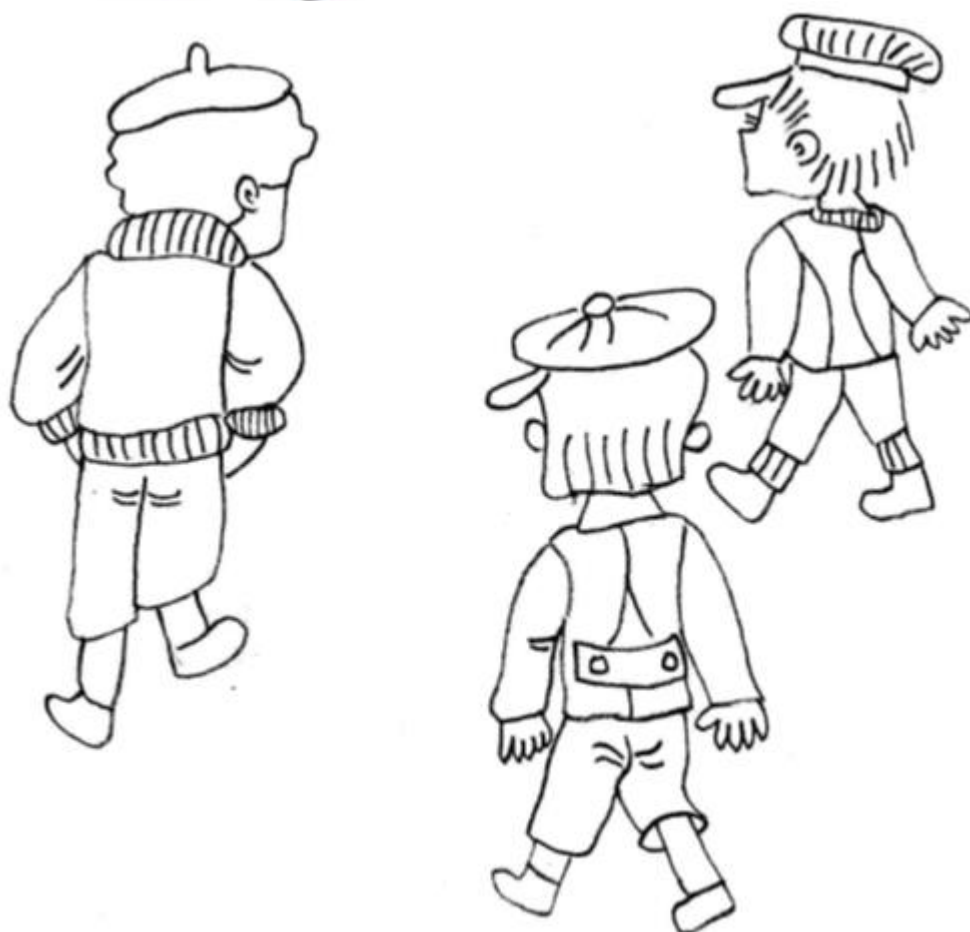
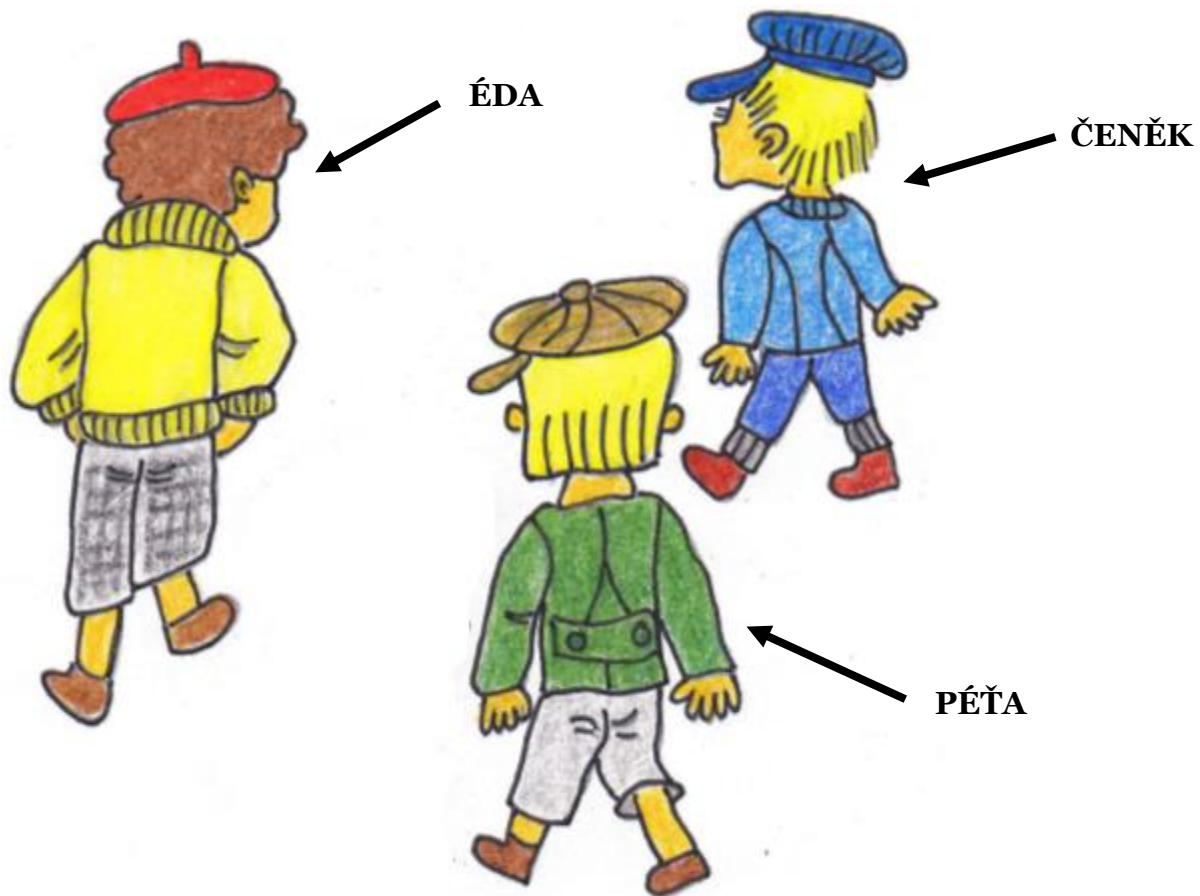
Antonín Bejval je velký vynálezce. Jednou mi říkal: „Vymyslel jsem další vynález, Petře. Chceš vědět jaký? Nesmíš to ale nikomu říct!“ Přál jsem si vědět, co Tonda vymyslel. Tonda vymyslel hru s názvem: „**Palič** města Mostravy“. Zeptal jsem se Tondy: „Jak se ta hra hraje?“ „Na poli se postaví **dědina**. Dědina se zapálí a obyvatelé musí dědinu uhasit,“ vysvětloval mi Tonda. Mně se hra velmi líbila. „Éda a Pepek můžou hrát s námi, Tondo. Ale Čeněk hrát nebude, protože on všechny hry zkazí,“ řekl jsem Tondovi. Tonda souhlasil.

„Na hru budeme potřebovat hodně krabic, z kterých postavíme domy, Péťo,“ řekl Tonda a zeptal se mě: „Můžeš, Petře, sehnat nějaké krabice?“ „Ano,“ odpověděl jsem Tondovi. Já mám totiž strýce, který má na náměstí obchod s látkami. **Zboží** má srovnané v krabicích. Strýc Vařeka je ale **lakomý**, a proto mu musím krabice ukrást. Šel jsem do obchodu v poledne, protože v poledne do obchodu nechodí nikdo nakupovat. Vlezl jsem pod pult, protože tam strýc schovává krabice s látkami. Látky jsem vyndal z krabic na zem. Prázdné krabice jsem si vzal a rychle jsem utíkal ven. Venku na mě čekal Tonda a pomohl mi krabice odnést.

Potom jsme šli na pole – já, Tonda, Éda a Zilvar. Čeněk nás viděl a šel za námi. My jsme si ale s Čeněkem hrát nechtěli, a proto jsme si s ním nepovídali. Když jsme přišli na pole, tak jsme postavili z krabic dědinu. Na jednu krabici jsem napsal ŠKOLA. Na další krabici jsem napsal OBECNÍ ÚŘAD. Na třetí krabici jsem napsal **KOLONIÁL**. Čeněk mi říká: „Na jednu krabici bys měl napsat taky KOSTEL, Petře.“ „S tebou se nekamarádíme,“ odpověděl jsem Čeněkovi a neposlouchal jsem ho. Na čtvrtou krabici jsem napsal **HOSTINEC**. Já, Tonda a Éda jsme si sedli před krabici s nápisem HOSTINEC. Hráli jsme si, že sedíme v hospodě a povídali jsme si o **úrodě**.

Za chvíli Zilvar zapálil jeden dům (jednu krabici) a my jsme volali: „Hoří!“ Já jsem byl hasič a **svolával** jsem ostatní hasiče. Éda byl **obecní sluha**, bubnoval a křičel: „Požár!“ Starosta Tonda řekl: „Nebojte se, lidi. Musíme být rozumní a požár uhasit.“ Čeněk se smál a řekl: „Tohle není opravdový požár, protože nikdo nezvoní na **poplach**. Vždy, když někde hoří, někdo zvoní na poplach.“ Všichni jsme věděli, že má Čeněk pravdu. „Zvoň na poplach ty, Čenku,“ řekl Tonda. Čeněk začal zvonit na poplach. Celá dědina shořela (všechny krabice shořely). Éda si propálil kalhoty a brečel. „Takhle nemůžu jít domů. Vymysleli jste hloupou hru,“ řekl nám Éda. „Měl jsi být víc opatrný, Édo,“ řekli jsme mu. Já a Tonda jsme se naštváli na Édu, protože on **zkazil** hru. Potom jsme uklidili nepořádek na poli a šli jsme domů.

Slovníček

- **palič/žhář** = člověk, který něco schválně zapálí
- **dědina** = vesnice, která se dědila z generace na generaci (na Moravě)
- **zboží** = věci k prodeji
- **lakomý** = člověk, který se neumí rozdělit, nerad někomu dává něco svého
- **koloniál** = obchod se smíšeným zbožím
- **hostinec** = hospoda/restaurace
- **úroda** = sklizeň (ovoce, zelenina, obilí, které uzrálo na našich polích)
- **svolávat** = shromáždit všechny lidi na jednom místě
- **obecní sluha** = člověk, který čte obyvatelům vesnice nové vyhlášky (dnes už obecní sluha neexistuje)
- **poplach** = upozornění na nebezpečí
- **zkazit** = zničit

3 Jdeme se koupat ke Klobouku

Když je venku teplo, chodím se s kamarády koupat do rybníku. První část rybníku se jmenuje U Kalhot a druhá část se jmenuje U Klobouku. **Cizinci** se ptají, kdo jména vymyslel. O vzniku jmen existuje příběh. Když se chtějí kluci koupat v rybníku, musí se svléknout. Nejdřív si kluci musí přenést svoje oblečení na druhou stranu rybníku, protože tam nejsou kopřivy. Před hodně lety jednomu klukovi spadly kalhoty do vody a uplaval mu. Tohle místo se od té doby jmenuje U Kalhot. Na druhé části rybníku uplaval jinému klukovi klobouk, a proto se tohle místo jmenuje U Klobouku. My se chodíme koupat radši ke Klobouku. U Klobouku je čistá voda a svítí tam víc slunce. U Klobouku rostou **vrby** a **lopuchy**. Na vrby si dáváme oblečení. Lopuchy si dáváme na hlavu místo čepice, aby nás chránily před sluníčkem.

Jednoho dne jsme se já, Tonda, Éda a Pepek šli zase koupat ke Klobouku, protože venku bylo horko. Najednou nás na cestě zastavil malý chlapec Venda Štěpánků a řekl: „Já chci jít k rybníku s vámi.“ My jsme nechtěli, aby Venda šel s námi. Venda je ještě malý kluk a my jsme měli strach, aby se mu něco nestalo. Ale Venda s námi stejně šel. Po cestě za námi přišel taky Čeněk. Ptal jsem se Čeňka: „Proč **dolejzáš?**“ „Já nedolejzám. Já se jdu koupat ke Klobouku. Sám,“ odpověděl Čeněk.

Na cestě k rybníku je **stráň**, kde rostou **lísky**. Čeněk se u stráně zastavil a zavolal: „Skočím ze stráně dolů!“ „Jenom se **vytahuješ** a neskočíš,“ odpověděl jsem Čeněkovi. Ale Čeněk vylezl nahoru na stráně, **pomodlil se** a skočil. Já jsem musel zavřít oči. Měl jsem strach, že si Čeněk zlomí nohu. Čeněkovi se naštěstí nic nestalo.

Za chvíli jsme přišli ke Klobouku. U Klobouku bylo hodně **hovad**. Svlékli jsme se a hovada nás štípala. Štípance od hovad hodně svědí. Na svědění pomáhá bahno, a proto jsme se namazali bahnem a vypadali jsme jako černoši. Tonda si nakreslil na tělo pruhy z bahna a vypadal jako zebra. Já jsem si nakreslil vousy z bahna.

Leželi jsme se na louce a já jsem zakřičel: „Kdo skočí do vody první?“ Všichni křičeli: „Já!“ První **se osmělil** Éda. Já a Tonda jsme skočili do vody jako žáby. Čeněk skočil do vody pozpátku. Venda Štěpánků skočil taky do vody, ale on neuměl plavat a zmizel pod vodou. „On se utopí,“ křičeli jsme. Měli jsme o Vendu velký strach. Pepek skočil rychle do vody. Za chvíli Pepek našel Vendu a držel ho za vlasy. My jsme Pepkovi pomohli Vendu vytáhnout z vody. Venda se nehýbal. Mysleli jsme si, že je Venda mrtvý. Čeněk si vzpomněl na plakát, který máme ve škole. Na plakátu je napsáno, jak zachránit topícího se člověka. Čeněk hýbal Vendovým rukama a nohama a mačkal mu břicho. Najednou Venda otevřel oči. My jsme měli velkou radost. Venda nám vyprávěl, jak se topil. Bylo už pozdě. Všichni jsme byli unavení, a proto jsme se oblékli a šli domů.

Slovníček

NEJDŘÍV SI KLUCI MUSÍ PŘENÉST SVOJE OBLEČENÍ NA DRUHOU STRANU RYBNÍKA.

- **cizinci** = lidé, kteří nebydlí ve stejné zemi jako my (v České republice je cizinec člověk například z Německa)
- **vrba** = strom
- **lopuchy** = bylina
- **dolejzat** = chodit pořád za někým, vnucovat se mu
- **stráň** = kopec
- **líška** = strom s lískovými ořechy
- **vytahovat se** = chlubit se
- **pomodlit se** = říkat něco Bohu, prosit Boha o pomoc
- **hovado** = hmyz
- **osmělit se** = odvážit se

4 Vysvědčení

Tento týden byl konec školního roku. Já jsem měl obrovskou radost, protože začínají prázdniny. Ve středu jsme ve škole dostávali vysvědčení. Rychle jsem vstal z postele a křičel jsem: „Vysvědčení!“ Kristýna se mi smála a ptala se: „Co když **propadneš**, Péťo?“ „Nepropadnu, nepropadnu,“ hádal jsem se s Kristýnou. Kristýna mě honila a v ruce držela koště. Oba jsme se smáli a křičeli. Já a Kristýna se hádáme a pereme jen z legrace. Maminka řekla Kristýně: „Vy máte míň rozumu než to dítě, Kristýno!“ Já jsem se Kristýně smál. „Pěťa se začal prát jako první,“ odpověděla Kristýna mamince.

Oblékl jsem se a šel jsem rychle do školy. Ve škole byli všichni svátečně oblečení. Pan učitel Veselík měl na sobě také sváteční oblečení. Nejdřív nám pan učitel povídal o prázdninách. Říkal nám: „O prázdninách, děti, pomáhejte doma, zdravte dospělé, nejezte nezralé ovoce, nelámejte větve, myjte se, čtěte!“ Mně se líbilo, co pan učitel říkal.

Potom pan učitel říkal naše jména a dával nám vysvědčení. Já jsem měl dvě dvojky a samé jedničky. Měl jsem velkou radost, protože za hezké vysvědčení dostanu od tatínka i od maminky korunu do kasičky. Dva kluci z naší třídy propadli, ale nevadilo jim to. Potom jsme všichni utíkali ze školy a křičeli: „Prázdniny, prázdniny!“ Před školou stál pan Fajst a hlídal, aby ho všichni žáci pozdravili. Já, Éda, Čeněk a Tonda jsme pana Fajsta pozdravili. Zilvar z chudobince ho nepozdravil. Pan Fajst se na Pepka zlobil a ptal se ho: „Neumíš pozdravit, **nezdvořáku**?“ Pepek mlčel a šel pryč. Pan Fajst šel za ním. Pepek začal utíkat a smál se panu Fajstovi. Pan Fajst se zlobil a nadával: „Z těch kluků rostou **kriminálníci**!“ My jsme šli rychle domů, protože jsme se těšili na prázdniny.

Večer jsem šel brzy spát. Maminka přišla ke mně do pokoje, sedla si na mou postel a vyprávěla mi o tatínkově mládí. Já maminku moc rád poslouchám. „Když byl tatínek stejně starý jako ty, utekl s kamarády z domova. Tatínek a jeho kamarádi chtěli jít do Afriky. Doma si vzali jídlo a knížky. Kluci doma vzali také rybářský prut, protože chtěli rybařit a jíst ulovené ryby. Kluci byli pryč celý týden a policisté je všude hledali. Po týdnu kluci přišli sami domů, protože byli hladoví a špinaví,“ vyprávěla maminka.

Tatínek slyšel, jak mi maminka vypravuje o jeho útěku do Afriky. Tatínek se na maminku chvíli zlobil, protože chce mít **respekt**. Nakonec se příběhu zasmál. „To byly časy,“ řekl tatínek. „Tatínku, vyprávěj mi taky o tom výletu do Afriky,“ prosil jsem tatínka. A tatínek si sedl ke mně na postel a vyprávěl. Vždycky jsem si myslel, že tatínek je rozumný. Ale teď vím, že tatínek vždycky rozumný nebyl, a proto mám od teď tatínka ještě radši.

Slovníček

KRISTÝNA = RAMPEPURDA

- **propadnout** = opakovat stejnou třídu/chodit ještě jednou do stejné třídy
- **nezdvořák** = nezdvořilý/neslušný/nevychovaný člověk
- **kriminálníci** = lidé, kteří dělají špatné věci a pak jsou kvůli tomu ve vězení
- **respekt** = úcta

5 Hon na vosy

Maminka mě poslala k **ševci**, protože potřebovala opravit boty. Po cestě k ševci jsem potkal Antonína. Tonda se mě ptal: „Kam jdeš? Zlobíš se na mě pořád?“ Já jsem se na Tonda zlobil, protože mi nechtěl půjčit svoje kolo. A proto jsem nechtěl s Tondou mluvit. Tonda mi ale řekl: „Já jsem vymyslel nový vynález, Petře. Budu chovat vosy. Na poli najdu vosí hnízdo a odnesu ho domů. Vosy mi vyrobí med a já ho budu prodávat.“

Tondův nápad se mi líbil. Řekl jsem Tondovi, že nejprve si musíme vosy **ochočit**. Tonda řekl: „To není žádný problém.“ Já jsem Tondovi řekl: „Budou o tom nápadu přemýšlet, Tondo, ale teď musím jít k ševci.“ Tonda mi půjčil svoje kolo, abych byl u ševce rychleji. Já jsem přijel ke ševci a dal jsem mu boty. Maminka chtěla vědět, kdy budou její boty opravené. „Boty budou opravené v neděli,“ řekl mi pan švec. Potom jsem jel domů.

Doma jsem řekl mamince, že jdu za chvíli zase ven. Maminka se mě ptala: „Kam jdeš? Nemůžeš být chvíli doma, Petře?“ „Do houslí,“ odpověděl jsem mamince. Poprvé jsem mamince **lhal**. Já jsem nešel do houslí, ale šel jsem s Tondou a Čeněkem na vosy. Po cestě jsme potkali Zilvara, který se nás zeptal: „Kam jdete?“ „Na vosy,“ odpověděli jsme mu. Zilvar chtěl jít s námi. Přidal se i Édův pes Pajda. A tak jsme šli na pole Tonda, Čeněk, Zilvar, Éda, Pajda a já.

Přišli jsme na pole a Tonda nám ukázal díru, ze které vylétaly vosy. Přemýšleli jsme, jak dostaneme vosí hnízdo ven. Čeněk dostal nápad. „Dáme na díru suchou trávu a tu zapálíme. Kouř vyžene vosy ven z díry a my potom hnízdo **vykopeme**,“ vysvětloval nám Čeněk. Všichni jsme souhlasili. Začali jsme nosit suchou trávu k díře. Vosy byly ale chytřejší než my. Vosy **vydlabaly** druhou díru, o které jsme nevěděli. Když jsme trávu zapálili, tak vosy vyletěly druhou dírou a byly našťvané. Hned letěly za námi a všechny nás pošťpaly. My jsme moc křičeli a utíkali jsme z pole pryč.

Když jsem přišel domů, tatínek se mě ptal: „Kdes byl, Petře?“ „V houslích,“ lhal jsem tatínkovi. Tatínek mi nevěřil, protože jsem měl **nateklou** pusku i celý obličej. Tatínek se moc zlobil, **odepnul řemen** a já jsem dostal **výprask**. Nemám Tonda rád, protože on není vynálezce, ale **trouba**. Éda a Čeněk dostali doma taky výprask jako já. Čeněk se teď se mnou nesmí kamarádit.

Za tři dny jsem potkal Tonda. My jsme se moc pohádali a teď spolu nekamarádíme. Éda musel odjet k babičce na Moravu, protože je nemocná. Čeněk doma musí pomáhat plést čepice a Pepek chodí ven s našimi nepřáteli. A proto jsem se rozhodl, že budu hodný kluk a budu pomáhat mým rodičům.

Slovníček

PĚŤA JEDE NA TONDOVĚ KOLE K ŠVECI.

- **hon** = lov
- **švec** = člověk, který opravuje boty
- **ochočít** = zkrotit/domestikovat = udělat z divokého zvířete domácí zvíře
- **lhát** = neříkat pravdu
- **vykopat** = lopatou udělat díru do země
- **vydlabat** = udělat díru do země rukou bez lopaty a jiného nářadí
- **nateklé** = zvětšené a bolestivé místo
- **odepnout řemen** = sundat si pásek u kalhot
- **výprask** = dostat na zadek za děláni něčeho špatného
- **trouba** = v tomto případě = hloupý člověk

6 O prázdninách pomáhám doma

Protože se na mě rodiče zlobí kvůli dobrodružství s vosami, tak se teď snažím být hodný kluk. Čtu knihy, abych byl vzdělaný. Ven chodím sám a s nikým se neperu. Často hlídám moji malou sestřičku Mančinku, protože maminka musí pomáhat tatínkovi v obchodě. V našem obchodě prodáváme úplně všechno – potraviny i věci do domácnosti. Já mám vždycky radost, když nám Bejvalovi pacholci přivezou do obchodu nové zboží z Prahy. Pacholci vyndají bedny se zbožím a tatínek jim dá sklenici **kořalky**. Potom pacholci odjedou.

Já se těším, až tatínek bednu otevře. Tatínek schválně nechce otevřít bednu hned. Tatínek se mi směje, protože já jsem moc netrpělivý. Já musím tatínka přemlouvat, aby bednu otevřel. Nakonec tatínek vezme kladivo a kleště a pomalu bednu otevírá. Já jsem netrpělivý, protože někdy v bedně jsou hezké obrázky a pohádky. Dnes byl v bedně plakát. Na plakátu byla krásná slečna, která pije kávu. Na plakátu byl také nápis: „Pijme jen kávu se Sokolem.“ Tatínek ukázal plakát mamince i Kristýně. Potom tatínek plakát pověsil do **výlohy**. Plakát je reklama na kávu. V bedně bylo také hodně pohádek.

Až budu velký, tak budu taky **kupec**. Kupci si nemusí nic kupovat, protože mají všechno ve svém obchodě. Když kupci něco potřebují, přijdou do svého obchodu a vezmou si to. Tatínek mi někdy říká: „Až vyrosteš, Petře, budeš pracovat v mém obchodě.“ A proto tatínkovi v našem obchodě pomáhám. Někdy stojím za pultem a prodávám lidem zboží. Někteří lidé nemají peníze na zaplacení nákupu a pak tatínkovi **dluží** peníze. Za pár dní chodím za těmi lidmi domů. Já k nim přijdu a čekám na zaplacení jejich **dľuhu**. To mě moc baví. Jenom s panem Svobodou má tatínek vždycky problémy. Pan Svoboda má cukrárnu a kupuje od nás cukr, čokoládu nebo kakao. Když přijdu k panu Svobodovi pro dluh, tak se pan Svoboda na mě moc zlobí a nadává mi. „Já jsem **pocitivý** a dluh vrátím tatínkovi později. Jdi domů,“ říká vždycky. Tatínek potom musí pana Svobodu **upomínat** písemně.

Jednou jsem nesl panu Svobodovi dopis od tatínka. Tatínek napsal na dopis: „**Veleváženým** manželům Svobodovým.“ Pan Svoboda si přečetl nápis na obálce a rozzlobil se. „Manželům? Cukrář jsem já, a ne moje manželka,“ křičel na mě. Pan Svoboda si sedl a napsal tatínkovi odpověď. Já jsem donesl dopis domů. Tatínek si dopis od pana Svobody přečetl a položil ho na pult. Když se tatínek nedíval, tak jsem si dopis taky přečetl. Pan Svoboda měl v dopise hodně chyb. Já jsem si vzal červenou propisku a chyby v dopise jsem opravil. Opravený dopis jsem donesl panu Svobodovi. Pan Svoboda se naštvál ještě víc, že si z něj děláme legraci. Od té doby u nás pan Svoboda nenakupuje a tatínek se diví, proč. Já vím proč. Ale nemůžu to tatínkovi říct, protože by se moc zlobil.

Slovníček

PĚŤA ČTE, PROTOŽE ON CHCE BÝT VZDĚLANÝ.

- **kořalka** = pálený alkohol
- **výloha** = okno v obchodě, za kterým vidíme zboží (věci k prodeji)
- **kupec** = obchodník
- **dlužit** = nezaplatit někomu peníze
- **dluh** = nezaplacené peníze
- **poctivý** = spolehlivý/slušný/čestný člověk
- **upomínat** = připomínat někomu něco
- **velevážený** = velmi důležitý, vzácný

7 Co děláme s mými kamarády na podzim?

Mí rodiče jednoho dne ráno řekli: „Už fouká velký vítr. Přichází podzim.“ Venku opravdu foukal velký vítr. Já a moji kamarádi (Éda, Čeněk, Tonda a Pepek) máme podzim rádi. Na podzim například chodíme pouštět draky. Draky nám vyrábí Bejvalův pacholek Jakub, protože on to umí nejlépe. Čekáme, až Jakub uklidí stáj. Potom za ním jdeme a přemlouváme ho, aby nám vyrobil draka. Jakub se nejdřív zlobí, ale nakonec řekne: „Dobře. Já vám draka vyrobím.“

Jakub si sedl na zahradě na **špalek** a začal vyrábět našeho draka. My se díváme, jak to Jakub dělá. My musíme být celou dobu potichu, protože Jakub nemá rád, když hodně mluvíme. Nejdřív Jakub vyrobí dřevěnou **konstrukci**, na kterou potom nalepí barevný papír. My Jakubovi pomáháme a podáváme mu nůžky, lepidlo nebo papíry. Jakub drakovi připevní z každé strany **střapečky** z barevného papíru. Potom Jakub nastříhá z barevných papírů mašličky a my pleteme z mašliček drakův ocas. Na konec ocasu dá Jakub taky střapeček z barevného papíru, aby byl drak v rovnováze. Kdyby drak nebyl v rovnováze, tak by nelétal. Drak musí mít také oči a vousy, které mu kreslí Éda. Éda totiž umí kreslit ze všech kluků nejlépe. Když je drak hotový, vezmeme ho na pole. Na poli draka pouštíme a máme radost, že létá vysoko ve vzduchu.

Na podzim kromě pouštění draků také sedíme na poli u ohně. Na pole chodíme všichni – já, Éda, Tonda, Čeněk, Zilvar i Édův pes Pajda. S Čeněkem Jirsákem chodí na pole taky Jirsákovy kozy, aby se napásly. Pajda si s kozami hraje a štěká na ně. My na poli sbíráme suchou trávu a bramborovou **nať**. Trávu i nať dáváme na jednu hromadu, kterou potom zapálíme. Plameny z ohně jsou vysoké. Kouř je silný a štípe nás do očí. Vždycky si sedneme kolem ohně, povídáme si různé příběhy a kouříme dýmku. Pan učitel nám ve škole říká, že kouření není zdravé. A proto kouříme tajně, aby to nikdo nevěděl.

Jednoho dne za mnou přišla Eva Svobodová, dcera pana cukráře a řekla mi: „Já chci jít s vámi k ohni, Petře.“ Já si myslím, že oheň je jen pro kluky, ale Eva mě pořád přemlouvala. „Tak pojď dneska s námi,“ řekl jsem jí nakonec. Ostatním klukům jsem nic neřekl. Já jsem se bál, že by se mi kluci smáli. Přišel jsem s Evou na pole a kluci už se chtěli smát. Ale Eva je chytrá holka, a proto přinesla klukům **pražené** mandle z tatínkovy cukrárny. Kluci byli rádi, že Eva přišla a neposmívali se mi. Všichni jsme si sedli kolem ohně a povídali jsme si jako vždycky. Eva přikládala trávu a dřevo na oheň. Eva také v ohni pekla brambory. Kluci měli radost, že nemusejí nic dělat a říkali: „Holky jsou někdy docela fajn.“

Slovníček

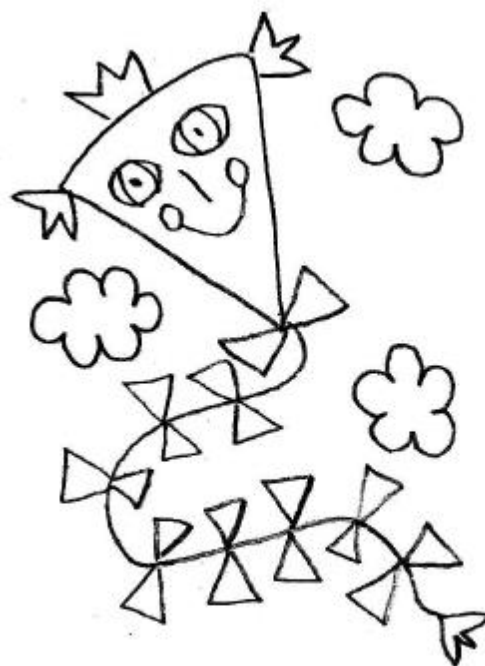
KONSTRUKCE

BEJVALŮV PACHOLEK JAKUB VYRÁBÍ DRAKA.

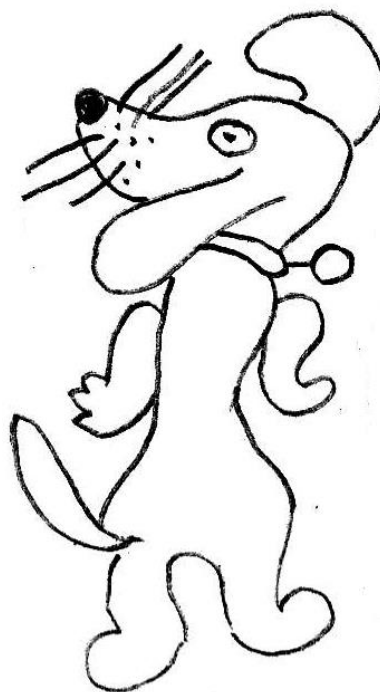
ŠPALEK

STŘAPEČKY

- **špalek** = poleno (kus dřeva), na kterém štípeme dřevo
- **konstrukce** = kostra výrobku/struktura výrobku
- **střapečky** = ozdoba tvořená z provázků, které jsou nahoře svázané
- **nať** = nadzemní část rostliny
- **pražené** = smažené na pánvi bez oleje

ÉDŮV PES PAJDA

8 Prázdniny končí

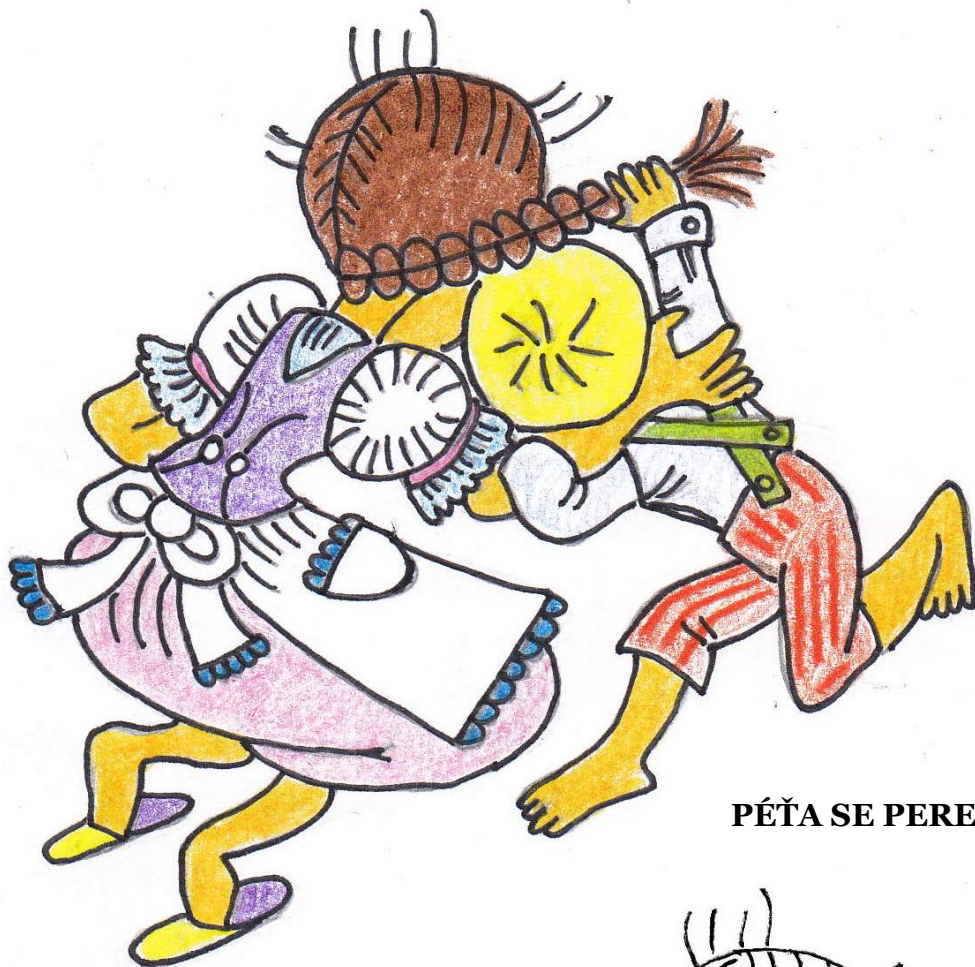
V zahradě na stráni uzrály ořechy. To znamená konec prázdnin, protože já a kluci chodíme na ořechy vždycky na konci prázdnin. Letos bylo ořechů hodně. Já, Tonda, Éda, Čeněk a Pepek jsme vlezli do zahrady na stráni a sbírali jsme ořechy do kapes. Pak nás uviděl pan zahradník a rozzlobeně na nás křičel. Měli jsme strach, a proto jsme utekli. Ořechů jsme měli plné kapsy a byly moc dobré.

Maminka má radost, že prázdniny končí a že já půjdu zase do školy. „Prázdniny jsou hrozné. O prázdninách **mládež** vymýšlí pořád nějaké **klukoviny**,“ říká tatínek. Kristýna (naše služebná) se mi směje: „Už je konec prázdnin, Péťo. Ty musíš jít zase do školy.“ Já se s Kristýnou z legrace peru a maminka se na nás zlobí. „Kristýno, vy nemáte rozum. A to se chcete vdávat,“ říká Kristýně. Kristýna se tomu smála a potom šla mýt nádobí.

Ráno jsem šel do školy. Letos máme zase pana učitele Veselíka jako minulý rok. První den jsme se ve škole neučili, protože jsme si s panem učitelem povídali o prázdninách. Během vyučování jeden můj spolužák nalepil jinému spolužákovi na záda lísteček s nápisem: „Já jsem vůl.“ Pan učitel si myslel, že jsem ten lísteček napsal já. A proto jsem byl hned první den **po škole**. Když jsem přišel domů, Kristýna se mi posmívala: „**Poškolák**, poškolák.“ „To si vypiješ, Rampepurdo,“ řekl jsem Kristýně.

Šel jsem do svého pokoje a vymýšlel jsem, jak se Kristýně **pomstím**. Vzpomněl jsem si, že Kristýna se bojí myši. Náš kocour myši chytá. Vzal jsem jednu mrtvou myš a dal jsem ji Kristýně do jejího kufru. Potom jsem šel do kuchyně a učil jsem se. Za chvíli Kristýna šla do svého pokoje. Potom začala křičet. „Já tady nebudu pracovat,“ řekla Kristýna mojí mamince. Maminka nevěděla, co se stalo. Kristýna brečela a maminka si s ní povídala. Za chvíli na mě maminka volala: „Péťo, Petříčku, kde jsi? Něco ti dám.“ Šel jsem do kuchyně, protože jsem byl zvědavý. V kuchyni byla maminka, Kristýna i tatínek. „Pojď blíž, Petře,“ řekla maminka. Nechtěl jsem jít blíž, protože jsem měl strach. Tatínek se rozzlobil, přišel blíž ke mně a zeptal se: „Kdo dal Kristýně myš do kufru, Petře?“ „Já to nebyl,“ odpověděl jsem tatínkovi. Tatínek: „A kdo to byl? Já? Nebo maminka?“ Já jsem byl smutný a nic jsem neříkal. „Nesmíš lhát, Petře. Lhaní je hřích. Kdo lže, ten krade,“ řekla mi maminka. „To není pravda. Já nekradu,“ řekl jsem. A tak jsem **se přiznal**. Tatínek se moc zlobil, odepnul si pásek a já jsem dostal výprask.

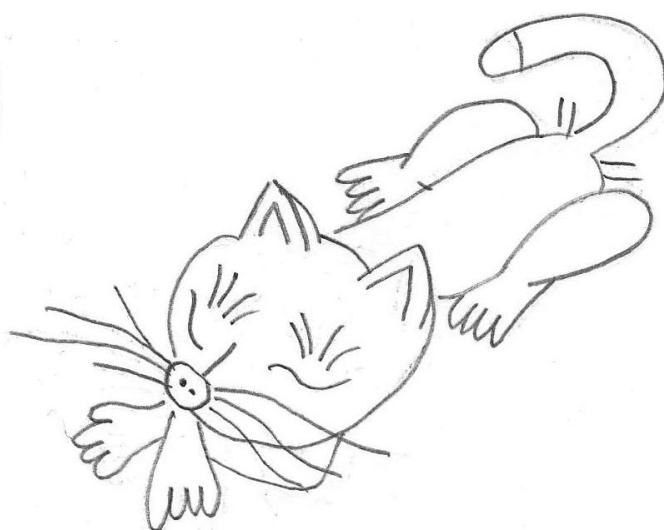
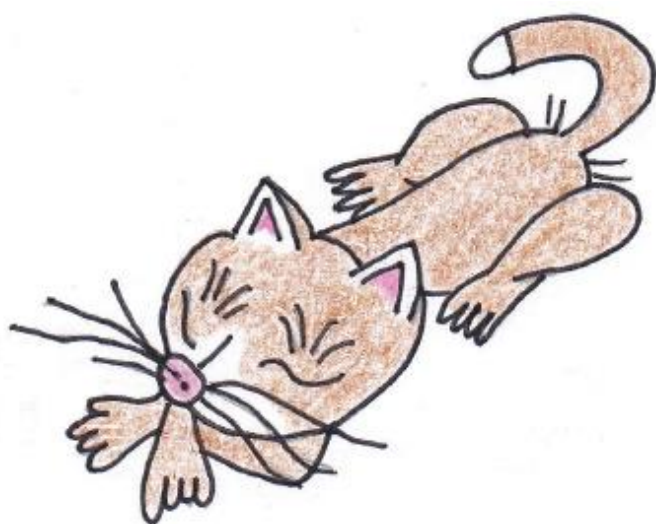
Slovníček

PĚTA SE PERE S KRISTÝNOU.

- **mládež** = mladí lidé (starší než děti, ale ne dospělí lidé)
- **klukoviny** = hloupost/uličnictví
- **být po škole** = zůstat ve škole i po skončení vyučování, protože člověk zlobil
- **poškoťák** = člověk, který musí zůstat ve škole po vyučování
- **pomstít se** = odplata, odplatit něco špatného, co nám někdo udělal
- **přiznat se** = nejdříve lhát, ale nakonec říct pravdu

PĚTŮV KOCOUR CHYTÁ MYŠI.

9 Slavíme Vánoce

Venku už sněží a začíná zima. Do obchodu chodí hodně lidí. Oni nakupují mandle, rozinky a další dobroty, protože brzy budou Vánoce. Já se na Vánoce moc neteším, protože nikdy nedostanu dárek, který si opravdu přeju. Já dostávám jen věci, které potřebuji. Přál bych si třeba takovou dřevěnou nohu jako má pan Zilvar. Taky si přeju, abych nemusel chodit hrát na housle. Nebo si přeju album známek z cizích zemí. O svých přáních nikomu neříkám, protože tatínek by se na mě zlobil, že jsem **nevděčný**. Jinak mám Vánoce docela rád. V naší vaně plavou kapři, a to se mi moc líbí. Maminka krájí mandle a Kristýna **přebírá** rozinky. Já mandle i rozinky ujídám. A náš kocour zase ke všemu čichá. Maminka s Kristýnou se na mě i na kocoura zlobí.

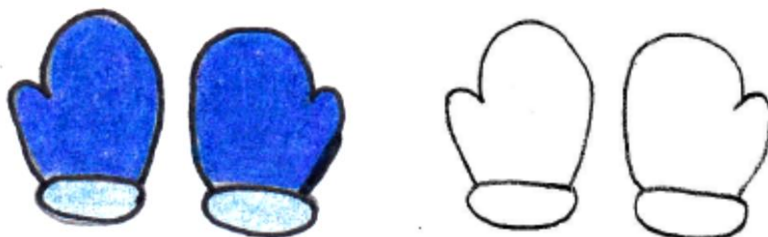
Na Štědrý den tatínek zavírá obchod dřív. Tenhle den jsou rodiče moc milí. Já jsem taky hodný. Jen moje sestřička Mančinka zatím nemá rozum a brečí, i když je Štědrý den. Tatínek dostává každý rok k Vánocům od maminky **bačkory**. Maminka letos dostala od tatínka vlněnou šálu. Já jsem dostal **palčákové rukavice**. Byl jsem smutný, protože jsem si rukavice nepřál, ale stejně jsem rodičům poděkoval. Kristýna dostala peníze na šaty a pytlík jablek, **fíků** a ořechů. Kristýna poděkovala a potom šla do kuchyně. V kuchyni Kristýna seděla na židli a brečela, protože se jí stýskalo po domově. A proto Kristýna napsala domů dopis. Pak jsme všichni snědli kapra a hráli jsme hry. Já jsem musel jít brzy spát.

O Vánocích přijel na návštěvu můj bratr Láďa. Láďa je **fešák** a hezky voní. Láďa měl na sobě modrý svetr, žluté rukavice a na nohou bílé kamaše. Láďa tatínkovi pomáhal v obchodě. Láďa se také koukal na moje sešity, protože chtěl vědět, jak se učím.

Na svátek svatého Štěpána jsme měli k obědu husu. Bylo poledne a Kristýna koukala z okna. „Jdou k nám Vařekovi,“ řekla najednou Kristýna. Vařekovi jsou naši příbuzní. Strýc i teta Vařekovi jsou velmi lakomí. „Vařekovi nesmí vědět, že máme k obědu husu,“ řekla maminka a schovala husu do trouby. Když Vařekovi přišli, maminka jim dala domácí kořalku a mandlové koláčky. Strýc a teta Vařekovi jedli a povídali. „Dneska je všechno drahé,“ říkal strýc. Teta se ptala: „Co máte k obědu?“ Maminka tetě lhala: „Uvařila jsem brambory.“ „**Obchody jdou špatně** a nemáme moc peněz,“ řekl tatínek. Husa ale voněla po celém domě, a proto teta tu vůni ucítila. „Vy nejste **upřímní**. My jsme vám nepřišli sníst oběd. My jsme přišli popřát hezké svátky,“ řekl strýc. Teta a strýc Vařekovi se rozzlobili, že jim maminka lhala, a proto šli domů. „**Hanba**, hanba,“ říkala teta, když odcházela. Vařekovi po cestě potkali pana Fajsta a povídali si s ním. Maminka koukala z okna a řekla: „**Pomlouvají** nás s panem Fajstem.“ Tatínek i maminka se tomu smáli a nevadilo jim to.

Slovníček

- **nevděčný** = člověk, kterému se nic nelíbí a za nic neděkuje
- **přebírat** = vybrat to nejlepší
- **bačkory** = přezůvky na doma
- **palčákové rukavice** = rukavice, ve kterých je palec zvlášť a ostatní prsty dohromady

- **fíky** = exotické ovoce
- **fešák** = hezký člověk
- **obchody jdou špatně** = lidé nechodí moc nakupovat, prodalo se málo zboží
- **upřímní** = pravdomluvní lidé = co člověk řekne, to udělá
- **hanba** = ostuda
- **pomlouvát** = říkat o někom pomluvy
- **pomluva** = něco, co není pravda

10 Co jsme s mými kamarády zažili v zimě?

Venku pořád sněží. Mám sníh moc rád. Vyndal jsem sáňky a šel jsem k Evě Svobodové, protože Eva se mnou chtěla jít sáňkovat. Šli jsme na kopec Budín, protože tam se sáňkuje nejlíp. Na kopci bylo hodně dětí. My jsme vyšli nahoru. Já jsem si sedl na sáňky jako první a Eva si sedla za mě. Eva se mě pevně chytla, a při jízdě **vískala**. Eva měla trochu strach, protože jsme jezdili z kopce rychle. Ale já jsem Evu uklidňoval, že umím dobře řídit.

Venku jsme potkali Tonda, který má sníh taky rád. Tonda řekl: „Nasněžilo hodně sněhu, můžeme si hrát na **eskymáky** a stavět **iglú**.“ Já, Čeněk, Éda, Tonda, Zilvar a Otakárek jsme začali stavět iglú. Hráli jsme si na to, že lovíme velryby, tuleně a lední medvědy. Otakárek hrál medvěda. Řekli jsme mu: „Budeš medvěd, Otakárku a my tě teď jako zastřelíme.“ Otakárek si lehl na zem a hrál mrtvého medvěda. My jsme medvědovi Otakárkovi jako **uřezali tlapy** a pekli jsme je nad ohněm. Za chvíli přišla pro Otakárka jeho paní na hlídání a zlobila se. „Otakárek musí jít okamžitě domů, protože jinak dostane **zápal plic**,“ řekla paní na hlídání. Potom nás hra už nebavila, a proto jsme šli taky domů.

Tonda nám po cestě řekl, že dostal nápad. Byli jsme zvědaví a ptali jsme se Tondy: „Co tě napadlo?“ „Já vám to nesmím říct, protože je to tajné. Ale večer přijďte před náš dům. Já přinesu **karbid** a bude legrace,“ řekl nám Tonda. Nerozuměli jsme mu, ale slíbili jsme, že večer přijdeme.

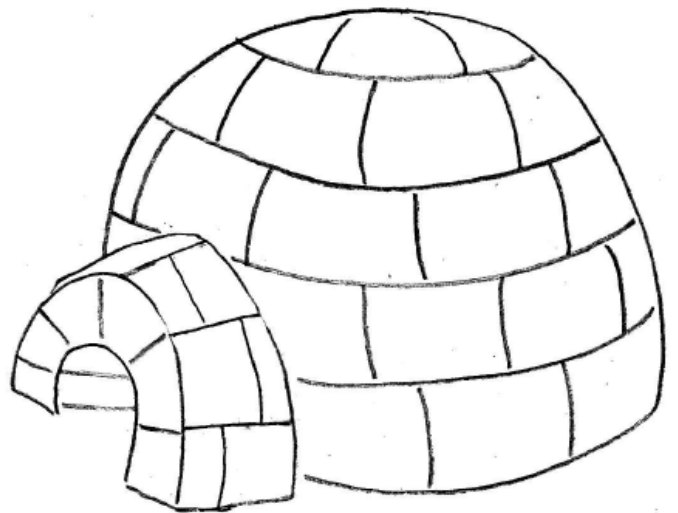
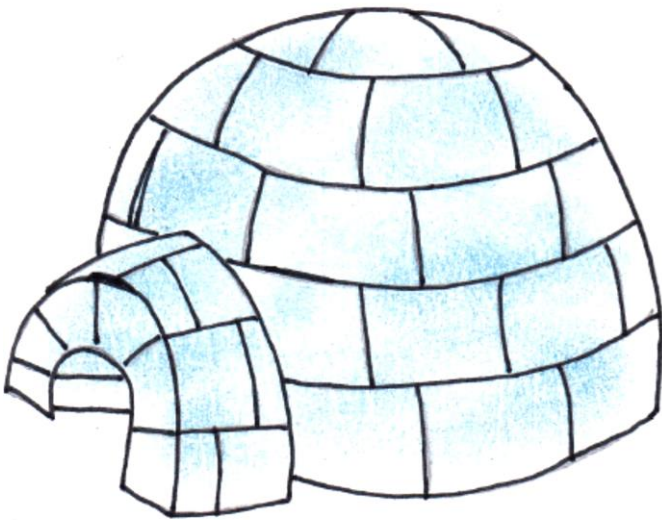
Večer jsme přišli já, Zilvar, Éda, Čeněk a Tonda před Bejvalův dům. Tonda přinesl plný pytlík karbidu a řekl, že půjdeme na pole. Šli jsme na pole a Tonda se nás ptal: „Víte, že když karbid zapálíme a budeme ho hasit vodou, tak vznikne z karbidu plyn? Když se ten plyn zapálí, tak moc hezky hoří.“ „Jo, to víme,“ odpověděli jsme Tondovi. Na poli jsme zahrabali karbid do sněhu a **škrtli jsme zápalkou**. Hořící zápalku jsme drželi u sněhu, pod kterým byl schovaný karbid. Karbid začal syčet a vznikl z něj plyn, který jsme zapálili. Karbid a sníh hořely jasnými plameny. Byla to velká legrace.

Za chvíli šel kolem pole pan Fajst. Pan Fajst viděl hořící sníh a křičel: „Hořící duch! Pomoc!“ Pan Fajst měl strach, a proto začal utíkat pryč. My jsme se panu Fajstovi smáli. Už bylo pozdě večer, a proto jsme uhasili oheň a šli jsme domů. Od té chvíle pan Fajst vypráví příběh, že u Dlouhé Vsi straší hořící duch.

Slovníček

ESKYMÁK

IGLÚ

PRO OTAKÁRKA PŘIŠLA JEHO PANÍ NA HLÍDÁNÍ.

- **vískat** = pištět/křičet
- **eskymáci** = lidé, kteří žijí v polárních oblastech (Arktida)
- **iglú** = kulatý dům postavený ze sněhu
- **tlapy** = ruce a nohy medvěda
- **zápal plic** = zánět/nemoc dýchacích cest
- **karbid** = chemická látka
- **škrtnout zápalkou** = zapálit zápalku/sirku

11 V zimě chodíme taky do kina

V našem městě jsou dvě kina. Jedno kino je v Národním domě a druhé v Lidovém domě. Filmy v kinech se **promítají** v sobotu a v neděli. V Národním domě dávají většinou němé filmy, ke kterým hraje hudba z **gramofonu**. Ve filmech hrají například **kovbojové**, kteří jezdí na koních a střílejí z **revolverů**. Mně se nejvíc líbí filmy o **džungli**, kde hraje pan **Maharadža** a divoká zvířata. Mám rád také **veselohry**, protože se u nich pořád směju.

Někdy chodíme do kina do Národního domu s panem učitelem. To pak v kině většinou dávají nějaký dokument, aby se žáci něco naučili. Dokumenty jsou sice nudné, ale žáci jsou rádi, že jsou v kině a nemusí sedět ve škole.

Já a mí čtyři kamarádi chodíme radši do kina do Lidového domu. Zilvar nemá peníze na kino, protože jeho tatínek je chudý. Proto Pepek vymyslel, jak můžeme chodit do kina zadarmo. Kino v Lidovém domě má okna nízko. Já zaplatím vstupné a jdu do promítacího sálu. Když v sále zhasnou světla, tak já pomůžu ostatním klukům vlézt do kina oknem. Jednou platím já, jednou platí někdo jiný. Ostatní kluci jsou v kině zadarmo a peníze od rodičů můžou utratit za sladkosti.

Jednou jsme šli do kina zase zadarmo. Jeden kluk nás uviděl. Ten kluk šel žalovat panu Maulemu, který v kině prodává lístky. Pan Maule se rozzlobil a chtěl vidět naše lístky. „My jsme vám lístky už ukázali, pane Maule,“ odpověděl jsem. Ale pan Maule chtěl naše lístky vidět znovu. My jsme mu lístky neukázali, a proto nás poslal domů. Šli jsme ven a čekali jsme, až bude přestávka. Po přestávce se v sále zase zhaslo. My jsme vlezli oknem zpátky do kina, protože jsme byli zvědaví na konec filmu. Když film skončil a v sále se rozsvítilo, tak nás pan Maule uviděl. Pan Maule se moc rozzlobil a křičel na nás, a proto jsme rychle utíkali domů.

My ale chodíme do kina zadarmo dál. Jednou jsem vyprávěl o kině Evě. Eva by chtěla jít do kina s námi. Zeptal jsem se Evy: „A jsi **odvážná**?“ Eva řekla, že ano. Tak jsme šli do kina i s Evou. Já jsem pomohl Evě vlézt oknem do sálu. Eva se v kině pořád hlasitě smála, a proto se na ni ostatní lidi zlobili. V kině dávali moc pěkný film. Jeden herec letěl letadlem do Kalifornie, kde **lupiči uvěznili** jeho přítelkyni. Ten herec tu uvězněnou ženu moc miloval. Zrovna byla velká bouře a foukal silný vítr. Byli jsme zvědaví, jestli letadlo nespadne. V tu chvíli za námi přišel rozzlobený pan Maule a vyhodil nás z kina. Byl jsem na Evu našťvaný, protože byla moc **hlučná** a pan Maule nás vyhodil kvůli ní. Chtěli jsme vědět, jak film skončil. Proto jsme stáli před kinem a ptali jsme se lidí, kteří vycházeli z kina: „Zachránil herec tu ženu?“ Lidé nám řekli, že herec ženu zachránil a vzal si ji za manželku.

Slovníček

ZILVAR

- **promítat** = dávat v televizi/v kině
- **gramofon** = zařízení pro přehrávání hudby na gramofonových deskách
- **kovbojové** = muži, kteří žijí na venkově v Americe a starají se o dobytek/zvířata
- **revolver** = střelná zbraň
- **džungle** = hustý les, o který se lidé nestarají (v tropických = horkých oblastech)
- **Maharadža** = panovník v Indii
- **veselohry** = veselé/vtipné filmy
- **odvážný** = statečný/nebojácný
- **lupiči** = zloději = lidé, kteří kradou
- **uvěznit** = zavřít člověka někam do vězení
- **hlučný** = hlasitý

12 Konečně je jaro

Letos byla dlouhá zima. Venku bylo hodně sněhu a pořád mrzlo. Mně se zima už nelíbila a mým kamarádům taky ne. „Jaro je lepší,“ říkali jsme všichni. Jednoho dne jsem se probudil a slyšel jsem venku kapat vodu. To znamenalo, že venku už nemrzne a sníh **taje**. Kristýna mě nemusela budit. Vyskočil jsem z postele, převlékl jsem se a utíkal do školy. Venku byl velký vítr. Po cestě do školy jsem potkal vůz s koňmi. Vůz řídil Bejvalův pacholek Jakub. Já jsem Jakuba prosil: „Svezte mě do školy, Jakube.“ Jakub souhlasil. Já jsem si sedl do vozu vedle Jakuba. Jeli jsme do školy. Ve škole byla dneska nuda. Nedával jsem pozor a přemýšlel jsem o svém **povolání**. Možná budu pacholek jako je Jakub. Já bych jezdil do ciziny pro zboží. To by se mi moc líbilo. Pan učitel Veselík se na mě zlobil, protože jsem ho vůbec neposlouchal.

Když skončilo vyučování, šli jsme domů. Venku bylo krásně – slunce svítilo a ptáci zpívali. Příroda se začala probouzet, začínalo jaro. Tráva byla už zelená a začínaly růst různé květiny. Malé děti dělaly bábovičky z bláta. Já a mí čtyři kamarádi jsme vyráběli lodičky, které jsme pouštěli po kalužích. Někdy jsme taky hráli na schovávanou. Jindy jsme s Evou Svobodovou vylezli na strom a na stromě jsme si spolu četli zajímavé knihy.

Jednoho dne na jaře za mnou přišel Tonda a řekl: „Pojď se mnou k řece, Pěťo.“ Já jsem ale musel hlídat Mančinku, protože Kristýna prala prádlo. Chtěl jsem jít s Tondou, a proto jsem odešel z domu **tajně**, když Mančinka spala. Já, Tonda, Éda, Čeněk a Pepek jsme šli k řece. Řeka hučela a **pluly** na ní kousky ledu. To se nám moc líbilo. Venku bylo teplo, a proto sníh tál. Voda z roztátého sněhu tekla do řeky, a proto bylo v řece hodně vody. Voda z řeky byla dokonce až na cestě, na louce i na železniční trati.

Za pár dní bylo vody v řece ještě víc. Jeden hasič běhal po městě, troubil na trubku a volal: „Velká voda!“ Hodně lidí z města běželo k řece. Některé domy byly celé pod vodou. Ve vodě plavaly skříně i postele. U řeky byli hasiči. Hasiči si sedli do loděk a zachraňovali lidi a věci z **potopených** domů. Já s mými kamarády jsme už velcí, a proto jsme hasičům pomáhali. Zachránili jsme třeba stařenku se dvěma dětmi. Stařenka ale nadávala: „Utopí se mi koza.“ Tak jsme zachránili i stařenčinu kozu. Všichni lidé nás chválili a pan učitel nám ve škole napsal **pochvalu** do sešitu. Čeněk Jirsák se chlubil: „Já jsem pomáhal nejvíc!“ Pan učitel i všichni žáci se Čenčkovi smáli. Čeněk byl našťvaný, že se mu všichni smějí. Já jsem s Čeněkem nemluvil, protože on se pořád vychloubá a mně se to nelíbí.

Slovníček

- **tát** = rozpustit se
- **povolání** = zaměstnání/práce, za kterou dostaneme peníze
- **tajně** = tak, aby o tom nikdo nevěděl
- **plout** = plavat na hladině vody
- **potopený** = být úplně pod vodou – není pod vodou vidět
- **pochvala** = poděkování někomu za to, co se mu povedlo

13 Do našeho města přijel cirkus

Venku bylo moc krásně. Jednoho dne v poledne chodil po městě pan Dušánek. Pan Dušánek pracuje na úřadě. On lepil plakáty na **vývěsky**. Já a mí kamarádi jsme byli zvědaví, co je na plakátech napsáno. Na plakátu bylo hodně obrázků a taky text: „Pozor! Jen několik dní! GRAND-CIRKUS RUDOLFI! Světová **senzace**. Grand-cirkus Rudolfa je největší cirkus na světě s tím nejlepším programem. Žáci a **vojíni** platí polovinu vstupného.“

Když jsem já šel domů na oběd, byl jsem moc hodný. Po obědě jsem choval svou sestru Mančinku a zpíval jsem jí. Dnes jsem nešel s Édou ven, ale učil jsem se matematiku. Já jsem se vůbec nepral s Rampepurdou, ale cvičil jsem na housle a pomáhal tatínkovi v obchodě. Chtěl jsem být nejhodnější ze všech kluků. Tatínek se divil, že jsem tak hodný. Tatínek řekl mamince: „Maminko, Péťa je nemocný, protože vůbec nezlobí. Nebo něco provedl.“ Já jsem ale nic neprovedl. Já jsem byl jen smutný, protože jsme s Čeňkem a Édou utratili všechny naše ušetřené peníze. Já jsem nechtěl utrácet, ale Éda ano. „Máme peněz dost, můžeme si koupit knížky i sladkosti,“ říkal Éda. Potom jsme si koupili vstupenky na fotbalový zápas, a proto teď nemáme žádné peníze. Já musím být hodný, aby mi tatínek dal peníze na cirkus. Každý den jsem se kvůli tomu modlil.

Já a mí kamarádi jsme se každý den chodili koukat na náměstí, jestli už tam stojí cirkus. My jsme se moc těšili. Jednoho dne cirkus konečně přijel. Na náměstí přijelo pět barevných vozů. V každém voze byl pokoj s kamny, postelí a nádobím. Přijelo hodně dětí i zvířat. Z vozů vylézali muži s dlouhými vlasy. Všichni muži kouřili cigarety. Muži měli na sobě pruhovaná trička a na rukou **tetování**. My jsme s kluky pozorně koukali, co se bude dít. Za chvíli muži začali stavět obrovský cirkusácký stan.

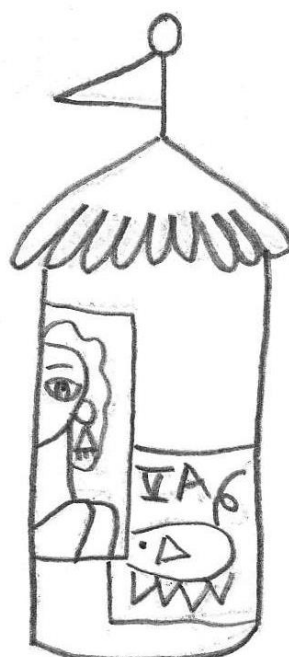
Utíkal jsem domů. Doma jsem vyprávěl rodičům, co jsem na náměstí viděl. „Musím jít do cirkusu a vidět cizokrajná zvířata, abych měl ve škole jedničku z přírodopisu,“ říkal jsem rodičům. „Všichni kluci jdou. Prosím,“ přemlouval jsem rodiče. „Byl jsem teď moc hodný,“ přemlouval jsem tatínka. „Máš být pořád hodný, a ne kvůli cirkusu,“ odpověděl tatínek. Byl jsem na tatínka naštvaný, protože mi cirkus zakázal. Ale maminka tatínka přemluvila. „No, dobře. Půjdeme do cirkusu,“ řekl nakonec tatínek. Já jsem měl radost.

Druhý den přišel do naší třídy jeden kluk z cirkusu – Alfons Kasalický. Alfons nic neumí, protože vystupuje v cirkuse a nemá čas chodit do školy a učit se. Alfons sice není chytrý, ale v tělocviku je nejlepší ze všech. Alfonsův tatínek je ředitel cirkusu a jmenuje se signore Rudolfa. Já jsem se Alfonse ptal: „Proč má tvůj tatínek jiné příjmení než ty?“ Alfons mi odpověděl, že lidé v cirkusu používají **umělecká jména**. Alfons nám po škole vyprávěl o cirkusu. Když jsem přišel domů, všechno jsem vyprávěl rodičům a Kristýně.

Slovníček

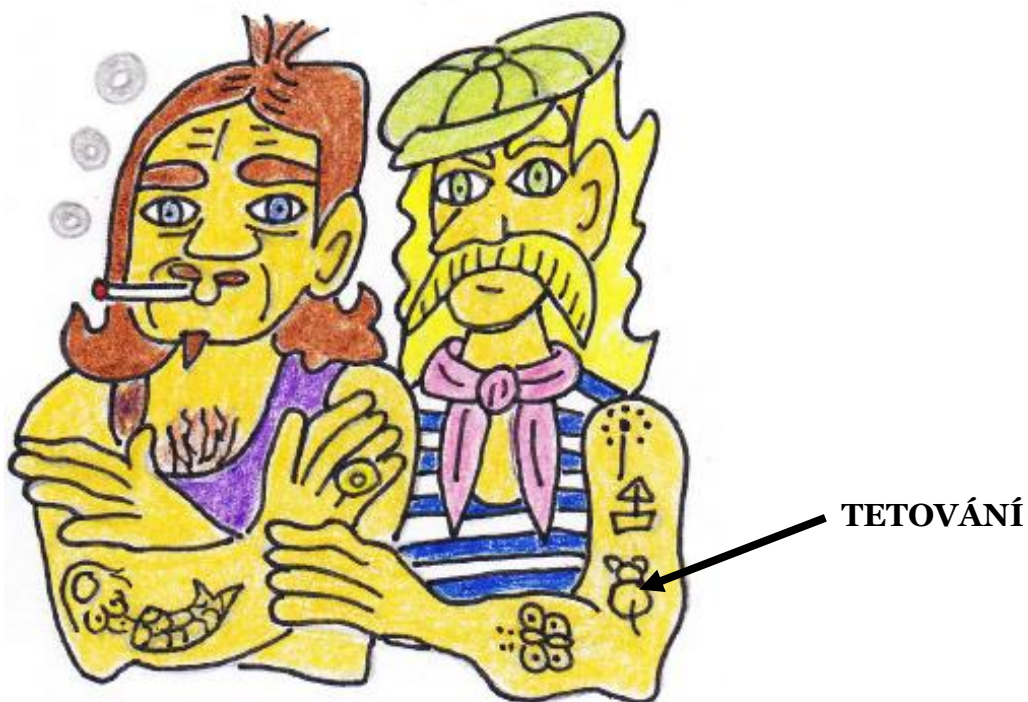
PAN DUŠÁNEK LEPÍ PLAKÁTY.

VÝVĚSKA

- **vývěska** = venkovní nástěnka, na kterou se lepí pozvánky na akce
- **senzace** = situace, která působí překvapení, vzrušení
- **vojíni** = mladí vojáci = lidé, kteří pracují v armádě
- **tetování** = obrázek na těle, který nejde umýt (inkoust je pod kůží)
- **ostuda** = hanba = situace, kdy ostatní na člověka koukají s posměchem
- **umělecká jména** = krycí/tajné jméno pro umělce

MUŽI Z CIRKUSU

14 Šel jsem s rodiči do cirkusu

V den prvního představení chodili po městě **cirkusáci**, troubili na trumpety a bubnovali na bubny. V **průvodu** byl i náš nový spolužák Alfons Kasalický. Alfons seděl na velbloudu. Já, Tonda, Éda, Čeněk i Pepek jsme utíkali za průvodem. Za chvíli jsem viděl za průvodem běžet i Evu Svobodovou. Všichni jsme se smáli a křičeli. Průvod šel na náměstí. Na náměstí stál pan Fajst, který se vůbec nesmál a říkal: „To je hrozné, co se tady děje.“ Průvod zastavil a jeden cirkusák řekl: „Dnes večer budeme mít v cirkusu první představení.“ Všichni jsme měli velkou radost. Z náměstí jsme šli s kluky rovnou do školy. Ve škole dnes nikdo nedával pozor, protože se všichni těšili do cirkusu. Pan učitel se zlobil a říkal nám: „Nejdřív povinnosti, potom zábava!“

Tatínek večer zavřel obchod dřív. Tatínek si oblékl nový oblek a klobouk a nakroutil si vousy. Maminka se oblékala velmi dlouho a pořád se koukala do zrcadla. Já jsem se bál, že nestihneme začátek vystoupení. „Oblékáš se hrozně dlouho, maminko. Už musíme jít,“ řekl tatínek mamince. Když jsme odcházeli, maminka řekla Kristýně: „Hlídejte Mančinku pořádně!“ Pak jsme šli do cirkusu. Přišli jsme na náměstí a viděli jsme tam hodně lidí. V cirkusáckém stanu hrála hudba. Tatínek koupil vstupenky a šli jsme dovnitř. Cirkusák u vchodu nám ukázal naše místa na sezení. V cirkuse jsem hned uviděl Tonda, Édu, Čenka, Pepka i Evu. Všichni jsme byli šťastní a těšili jsme se na vystoupení.

V cirkusu třikrát zazvonilo a pak začalo představení. Všichni lidé tleskali. Nejdřív na kulaté pódium přijela krásná slečna na koni. Vedle koně šel pán s bičem. Pán **práskal bičem** o zem a kůň běhal velmi rychle. Za chvíli přišel na pódium šašek. Šašek chtěl jezdit na koni jako ta slečna, ale vůbec mu to nešlo a pořád z koně padal. Publikum se mu moc smálo. Pak přišli na pódium tři šaškové. V cirkusu hrála hudba a šaškové si házeli s barevnými kolečky. Kolečka lítala velmi rychle vzduchem. Šašci byli velmi šikovní, a proto všichni lidé tleskali. Potom vystupovali tři mladí kluci v černém oblečení. Nejmenší z kluků byl můj nový spolužák Alfons Kasalický. Kluci se **vymrštili** na hrazdu a dělali na ní různé triky. Kluci létali vzduchem a houpali se na hrazdě. Alfons ve vzduchu udělal tři kotrmelce. Pak na pódium přišel zas ten nešikovný šašek. On chtěl taky dělat triky na hrazdě. Šašek ale pořád padal na nos a publikum se smálo. Já jsem řekl mamince: „Ten šašek je blbej.“ Ale najednou se šašek vymrštil na hrazdu a několikrát se otočil. Šašek byl totiž herec a hrál, že nic neumí, aby se lidé smáli. Všechna vystoupení byla krásná!

Když jsem přišel s rodiči domů, tak jsem šel hned spát. Nemohl jsem usnout a pořád jsem přemýšlel o skvělém cirkusovém programu. Nejvíce jsem myslel na indického slona Jumba s velkým chobotem a malinkýma očima. Po dlouhé době jsem nakonec usnul.

Slovníček

- **cirkusáci** = lidé, kteří pracují v cirkusu
- **průvod** = lidé, kteří jdou stejným směrem někam
- **práskat bičem** = bouchat bičem o zem
- **vymrštit** = vyskočit

15 Onemocněl jsem

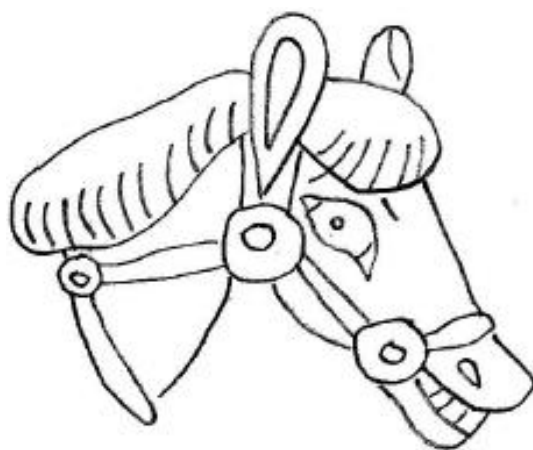
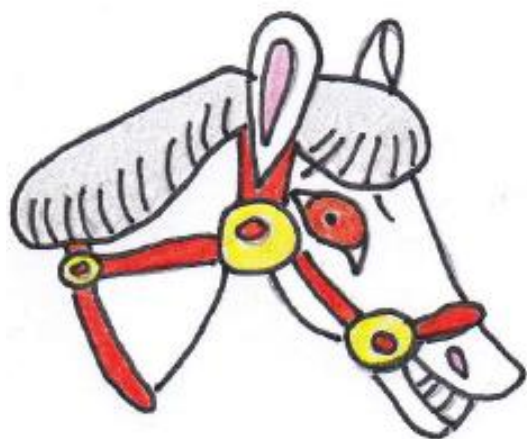
Za pár dní cirkus odjel. Ráno jsem šel normálně do školy. Po cestě jsem šel kolem Bejvalova domu. Mají na domě koňskou hlavu. Mně se zdálo, že na mě koňská hlava cení zuby. To se mi nelíbilo, a proto jsem dnes nečekal na Tonda a šel jsem do školy sám. Do školy jsem šel velmi pomalu. Vůbec se mi tam nechtělo, i když je dnes úterý. Úterý mám rád, protože ve škole máme čtení, náboženství, kreslení a tělocvik. Čtení je jednoduché. Na náboženství je legrace. Tělocvik mám moc rád. A kreslení je můj nejoblíbenější předmět. Dnešní den byl ale divný a ošklivý. Měl jsem pocit, že není úterý ale čtvrtek. A čtvrtek je nejhorší den ze všech, protože ve škole máme matematiku, mluvnici, dějepis a zeměpis. Naštěstí čtvrtek nebyl, ale stejně se mi do školy nechtělo. Asi jsem špatně spal. Já jsem si přál, abych do školy nemusel jít.

Když jsem přišel do školy, tak školník už zvonil na hodinu. Spolužáci pořád křičeli, protože pan učitel ještě nebyl ve třídě. Sednul jsem si na své místo a připravil jsem si učebnice na lavici. První hodinu jsme měli čtení. Když pan učitel přišel do třídy, tak jsme začali číst z čítanky. Já jsem nedával pozor a koukal jsem se z okna. Za chvíli mi někdo ze zadní lavice poslal obrázek. Na obrázku byl člověk s oslíma ušima a nápis: „To je Páta Karel. Pošli to dál.“ Páta Karel je nejchytřejší žák z naší třídy a nikdo ho nemá rád. Normálně bych se zasmál a poslal obrázek dál. Já jsem ale obrázek zmačkal, protože to nebylo vtipné. Bolela mě hlava a měl jsem žízeň. Nebylo mi vůbec dobře a měl jsem **vidiny** a **halucinace**. Viděl jsem šašky, kteří si házejí barevná kolečka. Najednou mě pan učitel vyvolal a já nevěděl, kde mám číst. „Ty nedáváš pozor, Petře,“ řekl mi.

Školník zazvonil na přestávku. Spolužáci ve třídě křičeli. Já jsem seděl na místě a koukal jsem se z okna. Motala se mi hlava a bylo mi špatně. Všechno jsem viděl zeleně jako bych byl pod vodou. Nevěděl jsem, co se děje. Tonda mi uklidil učebnice do aktovky. Někdo mi nasadil čepici na hlavu a říkal: „Já půjdu domů s Péťou.“ Najednou jsem stál na chodbě. Hlava se mi motala pořád víc. Viděl jsem všechno rozmazaně. Pan učitel řekl: „Bejval a Kemlink!“ Kluci řekli: „Zde!“ „Vy jděte s Petrem Bajzou opatrně domů,“ řekl pan učitel Tondovi a Édovi. Kluci mě vzali za ruce a šli se mnou domů.

Když jsem přišel domů, Kristýna mi zouvala boty. Maminka zatopila v kamnech a tatínek mi měřil teplotu. Najednou jsem ležel v posteli a za chvíli jsem usnul. Pak jsem uslyšel dupání. Někdo řekl silným hlasem: „Kdepak máte **pacienta**?“ Přišel pan doktor s malým kufříkem. Pan doktor z kufříku vytáhl teploměr a změřil mi teplotu. „Důležitý je čerstvý vzduch. Musíte v pokoji hodně větrat, pane Bajzo,“ řekl pan doktor. „Tohle je už čtvrtý pacient, který má **spálu**. Nebojte se, pane Bajzo, já mu ještě dnes přinesu léky.“ Potom pan doktor odešel.

Slovníček

KOŇSKÁ HLAVA NA PĚTU CENÍ ZUBY.

KRISTÝNA PĚŤOVI ZOUVÁ BOTY.

- **vidiny, halucinace** = člověk vidí něco, co ve skutečnosti neexistuje

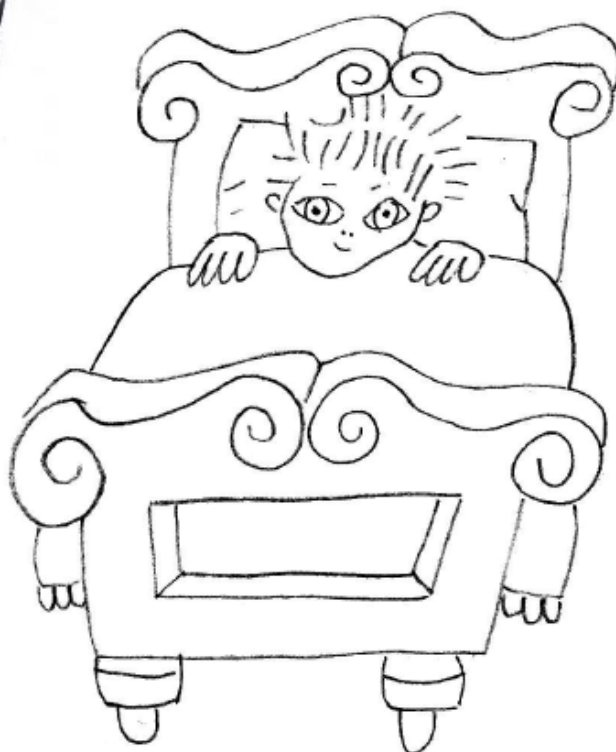
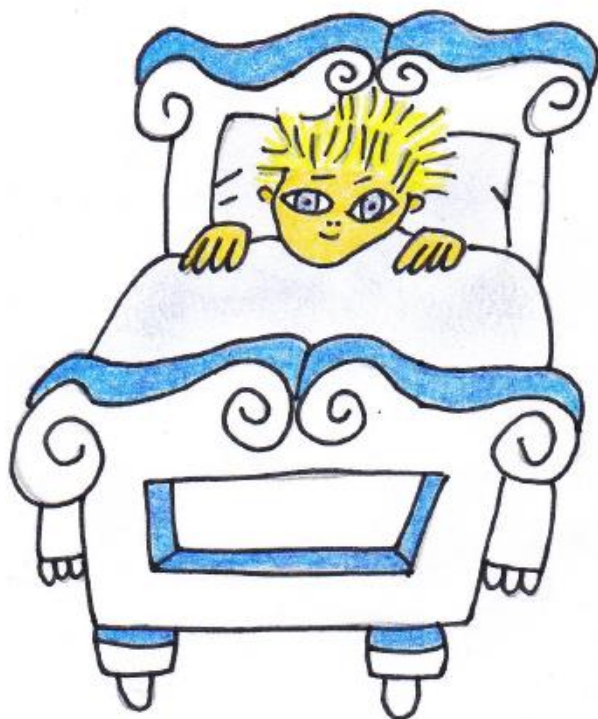
- **pacient** = nemocný člověk

- **spála** = nemoc podobná angíně

Péťa Bajza je nemocný!

(modré písmo = Péťovy sny)

Péťa Bajza je velmi nemocný. Péťa musí ležet v posteli a hodně spát. Během spánku se Péťovi zdají divné sny. Péťa nám o svých snech bude vyprávět. Modrý text znamená sen (Péťa spí a něco se mu zdá). Černý text znamená realitu (Péťa nespí).

16 Zdál se mi sen, že mi tatínek koupil slona

Jsem nemocný a musím ležet v posteli. „Já jsem byl velmi hodný, a proto jsem poprosil tatínka: „Chtěl bych slona, tatínku. Dojdi, prosím, do cirkusu a kup mi slona Jumba.“ Tatínek se zasmál a řekl: „Slona Jumba? To je hloupost. Slon je hrozně drahý.“ Chvilí jsem tatínka přemlouval, ale on se moc zlobil. Já jsem se rozbrečel. Potom maminka chvilku mluvila s tatínkem tichým hlasem: „Nebud' lakomý jako strýc Vařeka, tatínku.“ „Dobře, koupím Péřovi slona,“ řekl nakonec tatínek. „Jupí,“ radoval jsem se. Za chvíli stál slon indický před naším obchodem. Slon má obrovské uši a malinká očička.

Hned jsem šel za slonem a řekl jsem mu: „Musíš jít se mnou do školy, Jumbo!“ Slon souhlasil. Slon si mě posadil na hřbet a jeli jsme. Kristýna mi podala **aktovku** s učením a rodiče mi zamávali. Mí kamarádi mi dělali **stráž**. Kluci měli na hlavě **turban** a v ruce **oštěp**. Na jedné straně vedle slona šel Tonda a Éda a na druhé straně vedle slona šel Čeněk a Pepek. Když jsme přišli před školu, řekl jsem panu školníkovi: „Pohlíďte mi slona, pane školníku a dejte mu něco k pití.“ Pan školník dal Jumbovi citrónovou limonádu. Já jsem dostal taky obrovskou žízeň.

Otevřel jsem oči a divil jsem se: „Proč ležím v posteli? Kde je slon Jumbo?“ Bylo už pozdě večer a obchod byl zavřený. Tatínek s maminkou seděli na mé posteli a maminka mi podala malinovou limonádu. „Děkuji, maminko a tatínku, že jste mi koupili slona. My jsme nejlepší kamarádi,“ řekl jsem rodičům. Za chvíli jsem zase usnul.

Druhý den jsme měli ve škole přírodopis. Zrovna jsme se učili o slonech, a proto jsme šli ven na dvůr. Na dvoře jsme stáli kolem mého slona Jumba a pan učitel na něj ukazoval pravítkem. Všichni jsme dávali pozor. „Sloni žijí ve **stádech**. Stáda slonů žijí v **indických pampách**. Sloni jsou **býložravci**. Sloni jsou velmi silní a pilní a pomáhají lidem.“ Během vyučování pan učitel musel pořád někoho **napomínat**. Pan učitel se zlobil a dvěma spolužákům řekl: „Vy dva budete po škole. Já se s vámi nebudu rozčilovat.“

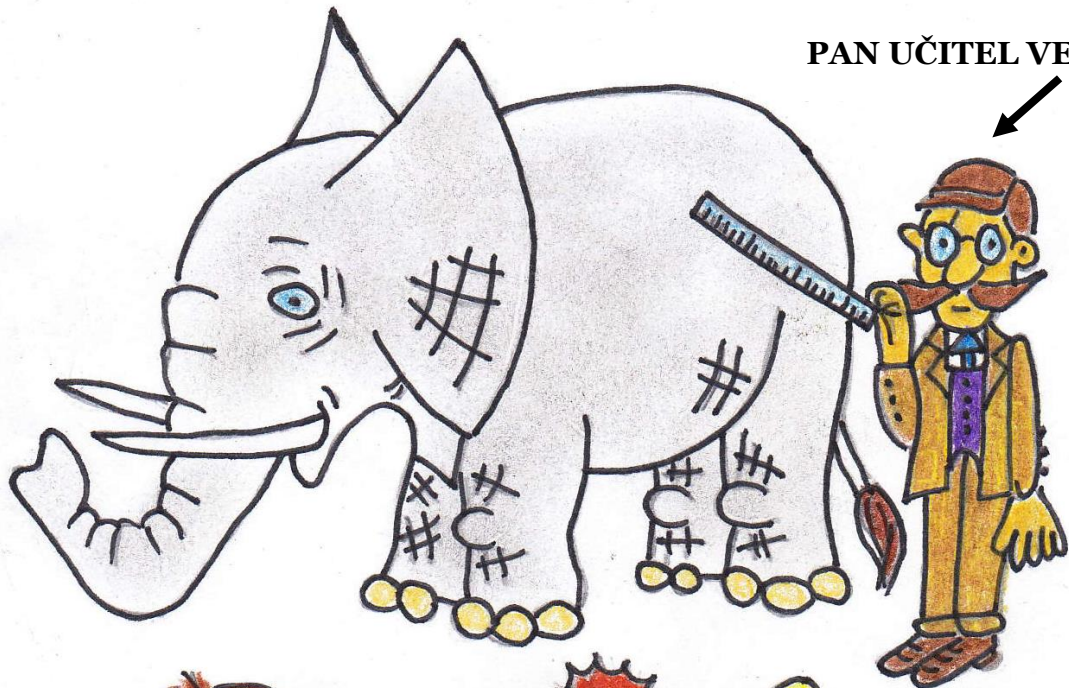
Když vyučování skončilo, Tonda šel se mnou domů a řekl: „Vymyslel jsem vynález, Petře.“ Já jsem se Tondy zeptal: „Jaký vynález?“ „Jumbo by mohl bydlet u nás ve stáji. Jumbo by učil koně sloní **moudrosti** a koně by Jumba učili koňské moudrosti. Koně a slon by mohli být kamarádi,“ řekl mi Tonda. „To není žádný vynález. A já nechci, aby Jumbo bydlel u vás,“ řekl jsem Tondovi. Tonda mě přemlouval: „Jakub se bude o slona dobře starat.“ Já jsem nakonec souhlasil. „Doufám, že si to budeš pamatovat, že jsem byl tak hodný,“ řekl jsem Tondovi. Dovedli jsme slona do stáje a pacholek Jakub měl velkou radost: „Mám nového pomocníka.“

Slovníček

PAN ŠKOLNÍK DAL JUMBOVI CITRÓNOVOU LIMONÁDU.

PAN UČITEL VESELÍK

ŽÁCI

- **aktovka** = batoh
- **turban** = pokrývka hlavy
- **oštěp** = zbraň = velký šíp

- **stráž** = lidé, kteří něco nebo někoho hlídají
- **stádo** = větší skupina zvířat
- **indické pampy** = nížiny = místa, na kterých roste úroda
- **býložravci** = zvířata, která nejí maso ale jen rostliny
- **napomínat** = vysvětlit někomu, že udělal něco špatně
- **moudrost** = chovat se rozumně a spravedlivě na základě životních zkušeností

17 Zdál se mi sen o Jumbově rodině a červené čepici

Jednoho dne jsem šel s Jumbem ven. Prosil jsem Jumba, aby mi vyprávěl o Indii. „V Indii skoro nic není. Je tam jen horko, prach a nakažlivé nemoci,“ vyprávěl Jumbo. „Ne. Jsou tam taky banány a ananasy,“ řekl jsem Jumbovi. Jumbo: „Ano, jsou, ale ovoce si můžeš koupit i tady u nás v každém obchodě.“ „Náš tatínek má v obchodě jen **datle** a **fíky**,“ řekl jsem Jumbovi. Jumbo byl z vyprávění o Indii **mrzutý** a já ho chtěl rozveselit.

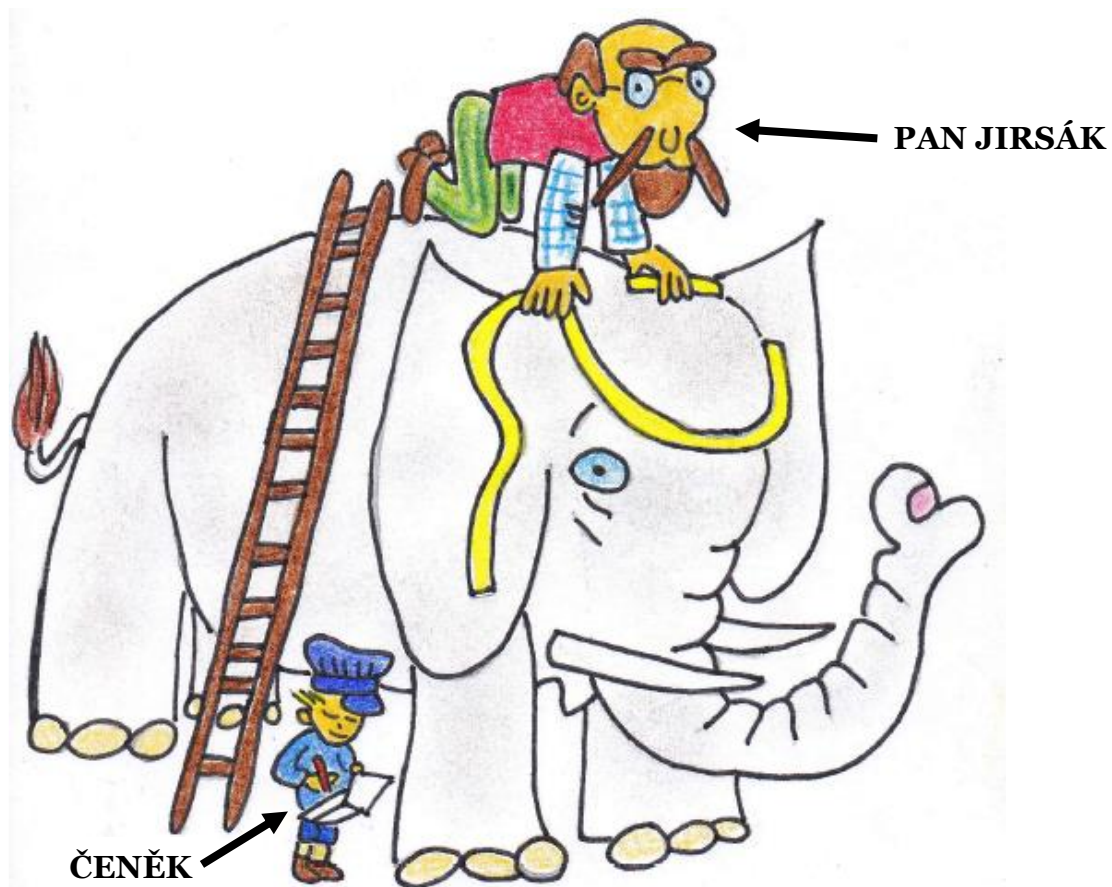
A proto jsem se Jumba ptal na jeho rodinu. „Můj tatínek byl nejlepší **dělník** v přístavu v Indii,“ vyprávěl Jumbo. Já jsem se Jumba ptal: „A ostatní příbuzní? Tety, strýcové, bratřenci, sestřenice?“ Jumbo pokračoval ve vyprávění: „Ostatní příbuzní se ke mně nikdy nechovali hezky. Můj dědeček byl hodně divoký. Nikomu to neříkej, Péťo, protože já nechci, aby naši rodinu někdo pomlouval.“ Jumbo vyprávěl, co si pamatoval ze svého dětství. Jumbův dědeček byl nevzdělaný slon a se svým stádem běhal po džungli. Jumbův dědeček všechno ničil. Jumbův tatínek chtěl být jiný. Jumbův tatínek chtěl poznat svět, a proto chodil do školy a vzdělával se. Během vyprávění jsem dostal nápad. „Chci jet do Indie, Jumbo,“ řekl jsem slonovi. Ale Jumbo řekl: „Ne, nepojedeme.“

Mluvil jsem o Indii taky s Édou a s Tondou. Oba chtěli jet do Indie, a proto jsem za několik dní Jumba znovu přemlouval. „Dobře, tak pojedeme, ale musíš mi koupit červenou čepičku,“ řekl Jumbo. Ptal jsem se Jumba: „Proč červenou čepičku?“ Jumbo mi odpověděl: „Mí příbuzní vědí, že jsem začal pracovat v cirkusu. Oni si myslí, že vydělávám hodně peněz. Proto nemůžu domů přijet nahý. Příbuzní by se mi posmívali, že jsem chudý.“ Slíbil jsem Jumbovi, že mu čepičku koupím.

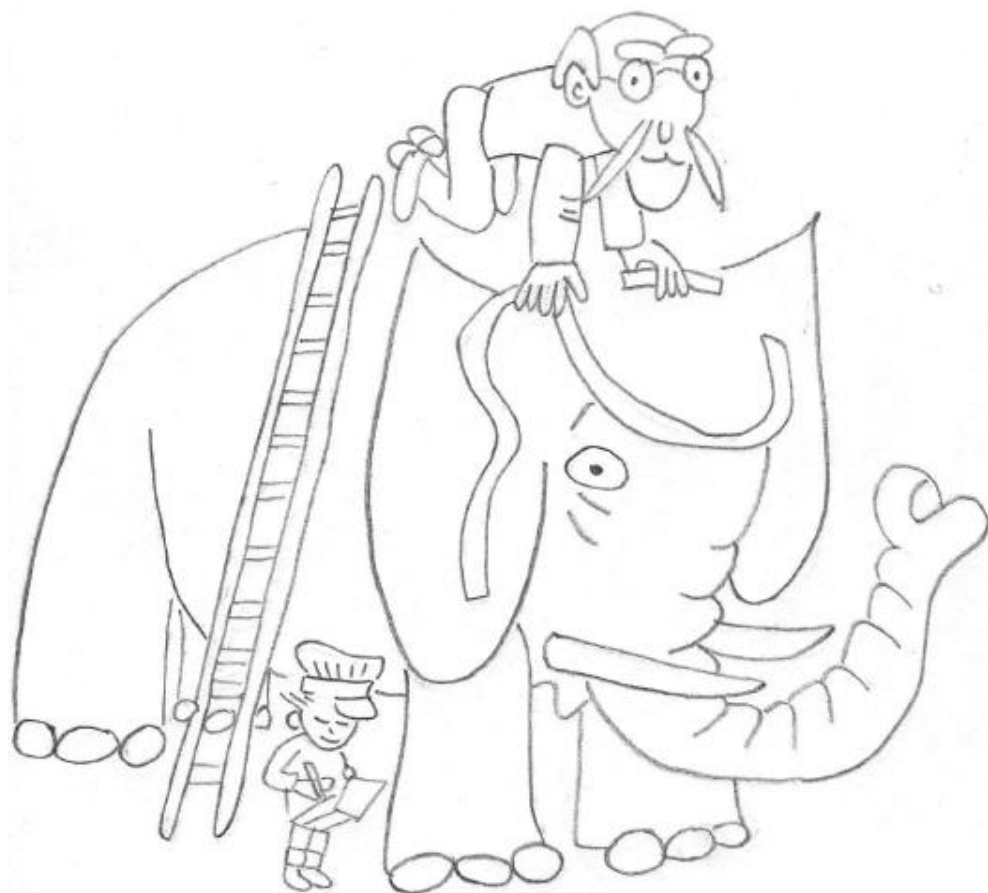
Druhý den jsme šli k panu Jirsákovi. Pan Jirsák se mě zeptal: „Co si přeješ, Péťo?“ „Červenou čepici pro Jumba,“ poprosil jsem pana Jirsáka. „Ušiju čepici rád,“ řekl pan Jirsák. „A kde je Jumbo? Musím mu změřit hlavu.“ Pan Jirsák i Čeněk šli ven. Pan Jirsák nedosáhl na Jumbovu hlavu a řekl Čeněkovi: „Přines žebřík, synu.“ Potom pan Jirsák vylezl po žebříku na Jumbův hřbet a měřil mu hlavu. Čeněk zapisoval čísla do notesu. Pan Jirsák se mě zeptal: „Proč Jumbo potřebuje čepici?“ „Protože pojedeme do Indie,“ řekl jsem panu Jirsákovi. Čeněk: „Já chci jet taky do Indie, tati.“ Pan Jirsák to Čeněkovi dovolil.

Za dva dny jsme šli k panu Jirsákovi vyzkoušet Jumbovu čepici. Čeněk připravil žebřík a pan Jirsák vylezl Jumbovi na hřbet. Pan Jirsák nasadil slonovi červenou čepici a slezl dolů. Pan Jirsák se podíval na Jumba a řekl: „To je nádhera!“ Jumbo se na sebe podíval do zrcadla a byl nadšený. Zeptal jsem se pana Jirsáka: „Kolik stojí ta čepice?“ Pan Jirsák odpověděl: „Já přijdu k vám do obchodu a vezmu si zboží do domácnosti. Tatínek mi dá zboží zadarmo, a proto bude čepice taky zadarmo.“ „Platí,“ řekl jsem panu Jirsákovi. Tatínek mi totiž slíbil, že mi dá peníze na čepici.

Slovníček

PAN JIRSÁK MĚŘÍ JUMBOVI HLAVU, ČENĚK ZAPISUJE ČÍSLA DO SEŠITU.

- **datle, fíky** = ovoce

- **mrzutý** = člověk, který má špatnou náladu, je mrzutý

- **dělník** = osoba, která pracuje rukama například v továrně

18 Zdál se mi sen, že já a moji kamarádi jedeme do Indie

Dnes odpoledne jsme se s kamarády sešli před naším obchodem. Chtěli jsme jet do Indie. Před obchod přišel Tonda, Éda, Čeněk a Pepek. Tonda si přinesl kufr s oblečením, baterkou a makovou buchtou. Éda nesl aktovku. V aktovce měl dvoje ponožky, pytlík bonbonů, prášek proti hmyzu, **kompas** a mapu Indie. Čeněk si přinesl batoh s knížkami, revolverem a **termoskou** s kafem. Pepek si nesl uzlíček ze šátku, ve kterém měl bochník chleba, sýr, nůž a tabák. Všichni lidé z města se s námi přišli rozloučit a Édův tatínek nám řekl: „Pozdravujte v Indii pana Brabce.“

Jumbo mě omotal chobotem a posadil mě na svůj hřbet. Volal jsem: „Jedeme!“ A **vyšli** jsme na cestu. Šli jsme kolem cukrářství. Z cukrářství vyšla Eva Svobodová. „Já chci jet do Indie s vámi, ale tatínek mě nepustí,“ řekla Eva. „V Indii to bude nebezpečné“, řekl jsem Evě. Ale Eva si moc přála jet s námi. Řekl jsem Evě, ať s námi teda jede do Indie tajně. Jumbo posadil Evu na svůj hřbet. Potom jsme pokračovali v cestě. Došli jsme na nádraží a Tonda nám všem koupil jízdenky na vlak do Indie. Sedli jsme si do vlaku a jeli jsme. Cesta byla dlouhá. Najednou vlak zastavil a pan **průvodčí** zakřičel: „Indie! Vystupovat!“ Vzali jsme si svoje **zavazadla** a vystoupili jsme z vlaku. V Indii byly obrovské domy a hodně lidí. Indičtí lidé měli hnědou kůži a mluvili indicky. Všechno bylo jiné než u nás v České republice.

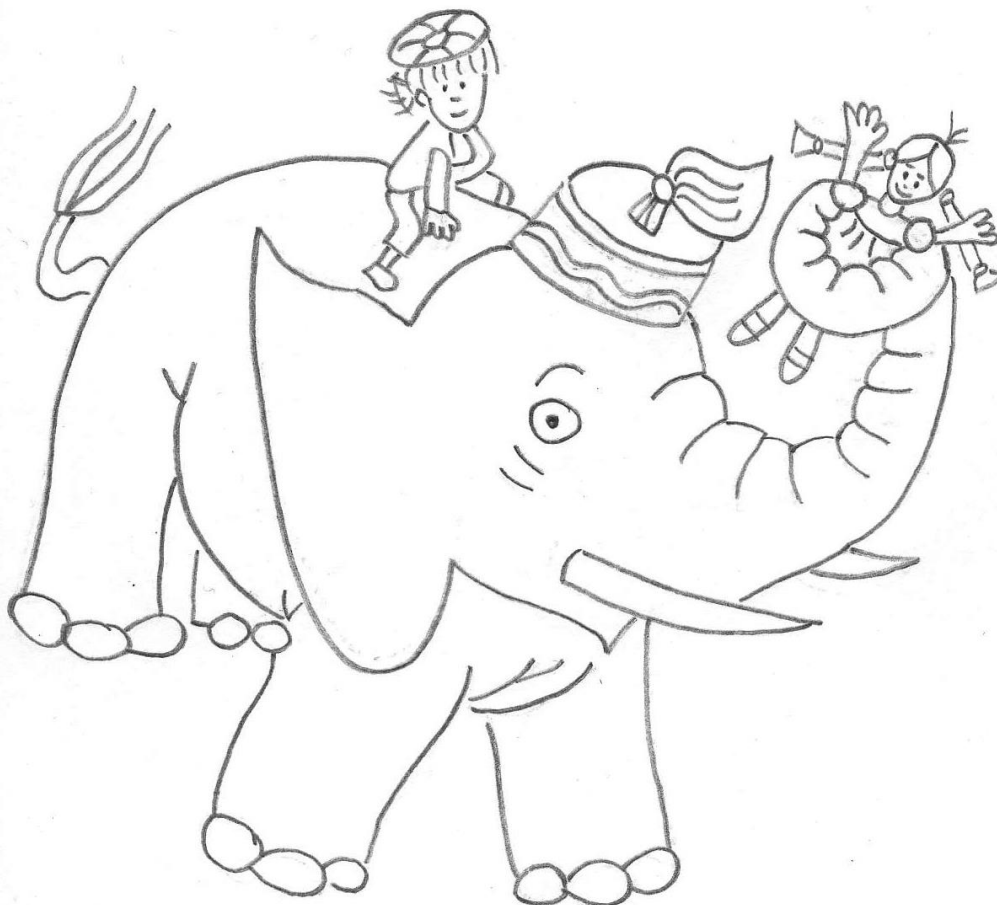
V Indii jsme potkali pana policajta. Pan policajt nám řekl, kde bydlí pan Brabec. Vydali jsme se na cestu k panu Brabci. Po cestě jsme potkali pána, který byl skoro nahý. Ten nahý pán seděl na zemi a před sebou měl košík. Pán hrál na flétnu smutnou písničku a z koše začali vylézat hadi. Hadi tancovali do **rytmu** hudby a já jsem se tomu moc smál: „Ti hadi jsou hloupí.“ Jeden had mě slyšel, a proto vylezl z koše a plazil se ke mně. Had se mě ptal: „Já jsem hloupý?“ „Ano a ostatní hadi taky,“ řekl jsem hadovi. Všichni hadi se naštváli, vylezli z koše a začali na nás útočit. Všichni utekli, ale já jsem s hady bojoval.

Probudil jsem se. Na posteli seděla maminka a říkala: „Buď klidný, Péťo. Já ti dám léky. Bude ti líp.“ Celý jsem se klepal. Tatínek měl o mě strach a chtěl jít pro pana doktora. „Nesmíš jít ven, tatínku. Venku je hodně hadů,“ řekl jsem tatínkovi. Tatínek teda zůstal doma. Já jsem za chvíli znovu usnul.

Slovníček

PĚŤKA A EVA JEDOU NA SLONU JUMBOVI.

- **kompas** = přístroj, který ukazuje směr
- **termoska** = láhev na horký nápoj
- **vyjít** = začít cestu = odejít z nějakého místa
- **průvodčí** = pán ve vlaku, který kontroluje jízdenky
- **zavazadla** = předměty, do kterých si dáváme věci na výlet (kufry, batohy, ...)
- **rytmus** = pravidelnost v hudbě

HADI TANCUJÍ DO RYTMU HUDBY.

19 Zdál se mi sen o panu Brabci z Indie

Hadi zmizeli. Já, kluci, Eva a Jumbo jsme pokračovali na cestě k panu Brabci. Za chvíli jsme přišli k domu pana Brabce. Dům byl jednopatrový a byl na něm nápis: „Vendelín Brabec, **krejčí** pro pány i hochy“. Zaťukali jsme na dveře a šli jsme dovnitř. Paní Brabcová zrovna žehlila prádlo. Když nás uviděla, tak se zeptala: „Co potřebujete?“ „Hledáme pana Brabce,“ odpověděl Tonda. Paní Brabcová nám řekla: „Sedněte si, kluci. Pan Brabec za chvíli přijde.“ Paní Brabcová nám přinesla malinovou limonádu. Byli jsme šťastní, protože jsme měli už velkou žízeň. „Děkujeme za limonádu,“ řekl jsem.

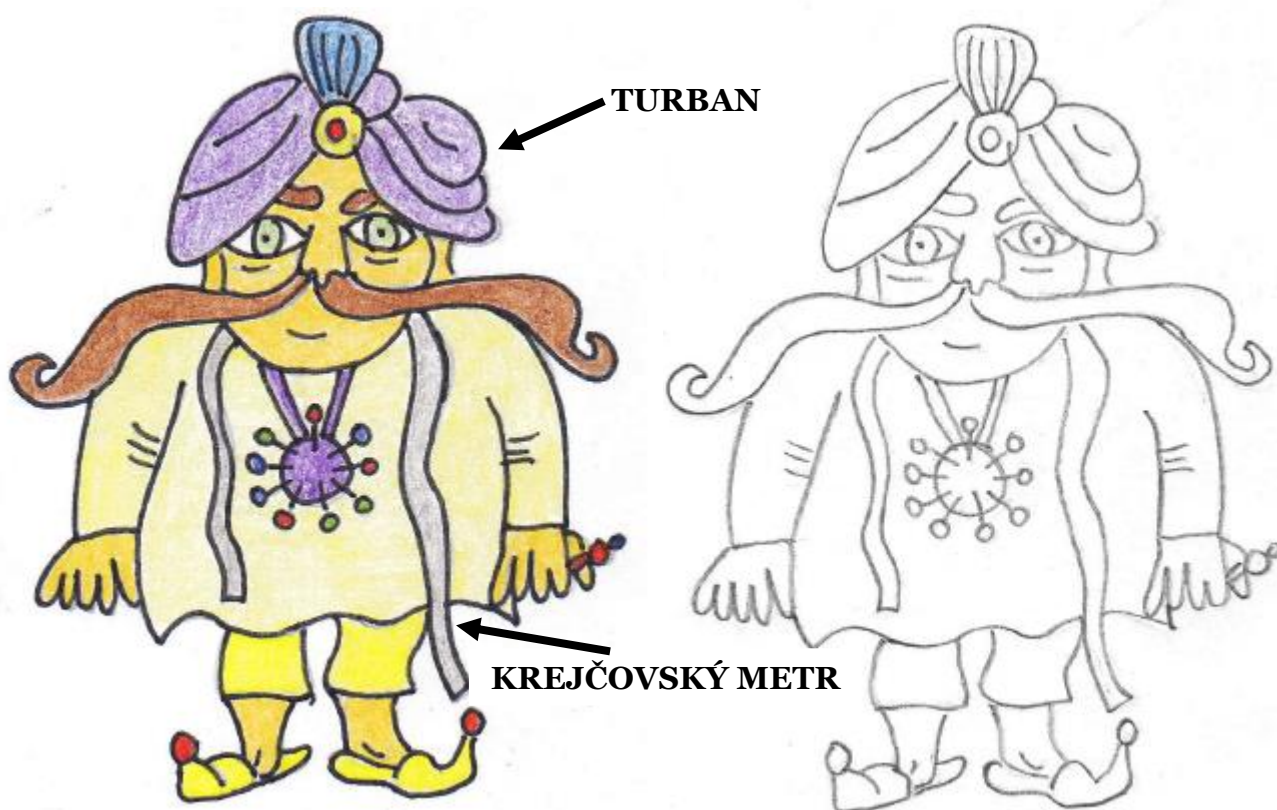
Za chvíli přišel domů pan Brabec. Pan Brabec je tlustý, vysoký pán s velkým knírem a turbanem na hlavě. Podíval se na nás a řekl: „Vítám vás, **vzácní** hosté.“ Pan Brabec poprosil svou manželku o jídlo. Pan Brabec obědval a ptal se nás: „Odkud jste přišli?“ Éda pozdravoval pana Brabce od svého tatínka. Pan Brabec měl radost a hned si vzpomněl na svoje mládí. „Tvůj tatínek byl můj nejlepší kamarád. Kemlink byl vynálezce,“ vyprávěl nám pan Brabec.

Paní Brabcová nám za chvíli přinesla bonbony různých barev. Bonbony byly modré, červené, zelené a žluté. Paní Brabcová přinesla také čokoládové bonbony. Já mám čokoládové bonbony nejradši. Nejprve jsem jedl barevné bonbony, protože jsem chtěl čokoládové bonbony sníst až nakonec. Ale kluci mezitím všechny čokoládové snědli a smáli se mi. Já jsem byl smutný a křičel jsem: „Mami, mami, oni mi snědli všechny čokoládové bonbony.“

V tu chvíli jsem se probudil. Maminka mi dala studený **obklad** na čelo. Tatínek a Kristýna měli o mě velký strach. „Já už s kluky nekamarádím. Oni mi snědli všechny čokoládové bonbony,“ řekl jsem mamince. Tatínek mi řekl: „Nebuď smutný, Péťo. Já ti přinesu jiné čokoládové bonbony. Moc si přeji, abys byl už zdravý.“ Maminka mi podala sklenici malinové limonády. Já jsem pil a řekl jsem ospalým hlasem: „Musím jít s panem Brabcem na zahrádku.“ Pak jsem znovu usnul.

Šli jsme s panem Brabcem na zahradu. Sedli jsme si do **altánu** a pan Brabec pokračoval ve vyprávění: „Já jsem byl chudý krejčí, a proto jsem šel do světa. Navštívil jsem hodně cizích zemí. Vždy jsem byl **spravedlivý**. Moje práce mě moc bavila. Navštívil jsem také Indii. Tady jsem poznal krásnou ženu, kterou jsem si vzal za manželku. Od té doby žiju tady v Indii a šiju oblečení i pro Maharadžu. Maharadža v Indii vládne. Maharadža je dobrý zákazník, ale přísný člověk. Kdyby se Maharadžovi moje oblečení nelíbilo, tak by mě nechal **popravit**. Dnes mu nesu nový kus oblečení. Chcete jít se mnou?“ „Chceme,“ odpověděli jsme panu Brabci.

Slovníček

PAN BRABEC

- **krejčí** = člověk, který šije oblečení
- **vzácní** = cenní/významní
- **obklad** = kousek mokré látky, který chladí
- **altán** = malá zastřešená stavba například na zahradě, z části je stavba otevřená
- **spravedlivý** = správný/poctivý
- **popravit** = zabít někoho

20 Zdál se mi sen o panu Maharadžovi z Indie

Večer byla tma a já, kluci, Eva a Jumbo jsme se s panem Brabcem vydali na cestu k zámku pana Maharadži. Já s Evou jsme jeli na slonu a ostatní kluci šli vedle slona. Pan Brabec šel první a nesl v ruce nové oblečení. Za chvíli jsme viděli před sebou veliký zámek. Zámek stál v parku a byl mnohem větší než zámky u nás v České republice. V parku rostly taky **palmy** a bylo tam hodně opic. V parku byla taky **fontána**, ze které stříkala voda až k nebi. Přišli jsme ke vchodu a na každé straně vchodu stál velký lev. Šli jsme vchodovou bránou a přišli jsme na první **nádvoří**. Na nádvoří byli dva vojáci v červeném oblečení. Vojáci seděli na koních a měli v ruce **šavli**, protože hlídali zámek. Potom jsme přišli na druhé nádvoří, kde byli taky dva vojáci. Tihle vojáci byli v modrém oblečení. Pak jsme došli na třetí nádvoří, kde hlídali dva vojáci ve zlatém oblečení.

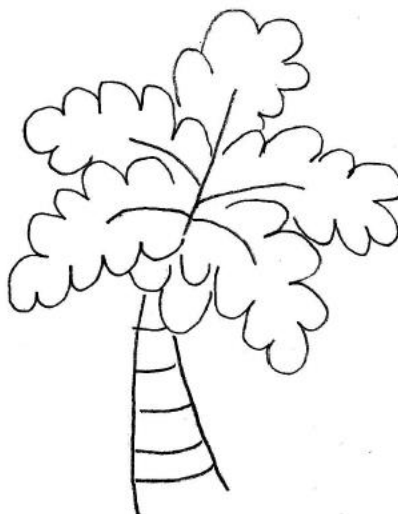
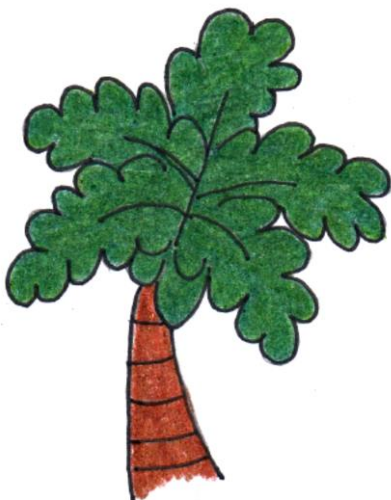
Přišli jsme ke dveřím do zámku. U dveří nás přivítal **sluha**, který nám otevřel dveře. Zámek byl nádherný. Maharadža musí být opravdu bohatý. Šli jsme nahoru po schodech. Přišli jsme do velkého kulatého pokoje. Najednou někdo zatroubil na **heligón** a zakřičel: „Přišel krejčí!“ V tu chvíli Maharadža otevřel dveře a vstoupil do kulatého pokoje. Pan Brabec si kleknul na zem a uklonil se panu Maharadžovi. My jsme si taky klekli a uklonili se. Maharadža byl krásný a měl u sebe šavli a zlatý revolver. Maharadža se na nás usmál a zeptal se: „Kdo to je, pane Brabec?“ „To jsou mí kamarádi,“ řekl pan Brabec. Pan Brabec zkoušel panu Maharadžovi nové oblečení. Po zkoušce oblečení jsme si všichni sedli ke stolu. K jídlu jsme dostali cizokrajné ovoce. Pan Brabec dostal kořalku. Povídali jsme si o rodičích. Nejvíce se panu Maharadžovi líbil Zilvarův tatínek.

Domluvili jsme se s panem Maharadžou, že druhý den s ním půjdeme lovit tygry. Ráno jsme já, Eva, kluci a Jumbo přišli před zámek. Pan Brabec měl hodně práce, a proto s námi nešel. Před zámkem stálo **služebnictvo** a krásný bílý slon. Slon měl na hřbetě altánek, ve kterém seděl pan Maharadža. Za chvíli služebnictvo přivedlo ještě druhého krásného slona s altánkem, ve kterém seděla princezna. Princezna měla na sobě bílé hedvábné tepláky a červenou **kazajku**. Na hlavě měla princezna turban s pavím peřím. Potom služebnictvo přivedlo ještě další slony pro Tonda, Édu a Čeňka. Na Pepka slon nezbyl, ale princezna řekla: „Sedni si ke mně do altánku.“ Zilvar si tedy sedl k princezně.

Za chvíli jsme vyrazili na lov. Po cestě jsme museli projít džunglí. Došli jsme na louku. Na louce byla vysoká tráva. Maharadža řekl: „Tady budeme lovit tygry.“ Všichni jsme si připravili **pušky**. Já jsem zastřelil asi 60 tygrů a pan Maharadža mě chválil. Všichni kluci kromě Pepka zastřelili nějakého tygra. Pepek seděl celou dobu s princeznou v altánku a povídal si s ní. Když jsme se vraceli z lovu, tak byla venku už tma. Eva mi po cestě říkala: „Zilvar a princezna spolu chodí.“ A já jsem to řekl ostatním klukům.

Slovníček

- **palmy** = stromy

- **fontána** = kašna = kamenná stavba, ve které je voda a stříká

- **nádvoří** = dvůr u historických budov (hradů, zámků)

- **šavle** = meč

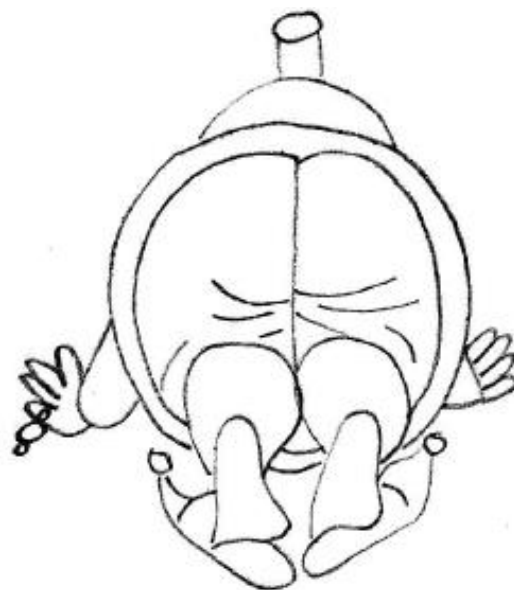
- **sluha** = člověk, který někomu slouží a dostává za to peníze

- **heligón** = dechový hudební nástroj

- **služebnictvo** = skupina sluhů a služek

- **kazajka** = krátký kabát

- **puška** = střelná zbraň/pistole

PAN BRABEC SE UKLONIL PANU MAHARADŽOVI.

ZILVAR SEDÍ S PRINCEZNOU V ALTÁNKU A POVÍDAJÍ SI.

21 Zdál se mi sen o královské princezně a Zilvarovi

Všichni lidé v Indii si povídali o Pepkovi a princezně. Všichni lidé v Indii i na zámku vědí, že princezna a Zilvar spolu chodí. Jen pan Maharadža o ničem nevěděl. Pepek se jednoho dne umyl, oblékl si čisté oblečení a vyčistil si boty. Potom Pepek šel za panem Maharadžou do zámku a řekl služebnictvu: „Já musím panu Maharadžovi říct něco důležitého.“ Maharadža pozval Pepka do svého pokoje. My jsme stáli za dveřmi pokoje a koukali jsme se dovnitř klíčovou dírkou.

Nejprve si Zilvar s panem Maharadžou povídali o počasí, ale potom Pepek velmi rychle řekl: „Já jsem se zamiloval do vaší dcery a chci si ji vzít za manželku.“ Maharadža se rozzlobil a zařval: „Co si o sobě myslíš?“ Maharadža zatleskal rukama a v tu chvíli přišli do pokoje dva vojáci. Vojáci chytili Pepka a dali ho do vězení. Pan Maharadža přikázal: „Zilvar bude popraven!“ Princezna i my jsme byli moc smutní. Paní Maharadžová pořád přemlouvala pana Maharadžu a říkala mu: „Zilvar a princezna se mají rádi, a proto by měli mít svatbu.“ Pan Maharadža přemýšlel a řekl: „Dobře. Dám Zilvarovi těžký úkol. Když Zilvar úkol splní, tak mu dám princeznu za ženu. Když ne, tak ho popravím.“

Druhý den ráno přivedli vojáci Zilvara k panu Maharadžovi. Pan Maharadža mu řekl: „Můj nejchytřejší služebný ti řekne tři hádanky. Ty musíš hádanky uhádnout. Když hádanky uhádneš, tak bude princezna tvou nevěstou.“ Pepek souhlasil. My jsme s princeznou stáli vedle Pepka. Doufali jsme, že všechno dobře dopadne. Nejchytřejší služebný přišel k Zilvarovi. Služebný měl brýle a měl vousy dlouhé až na zem. Nejchytřejší služebný řekl Zilvarovi první hádanku: „Ta věc má stejně velké břicho jako hlavičku a stejně velkou hlavičku jako břicho. Co je to?“ „To je jednoduché. To je známka 3 z chování,“ odpověděl Zilvar. My jsme se divili, že Zilvar hádanku uhodl. Princezna měla velkou radost.

Nejchytřejší služebný řekl Zilvarovi druhou hádanku: „Ta věc utíká, ale nemá nohy. Co je ta věc?“ Zilvar se zasmál a řekl: „Čas. Čas totiž utíká, ale nemá nohy. To je jednoduché.“ „Ten Zilvar je velice chytrý a vzdělaný,“ řekl Maharadža. Nejchytřejší služebný řekl Zilvarovi třetí hádanku: „Já jsem, z jaké čeho, z jaké čeho, cí co? Já mám, kde, kolik, co, až je co, budou co? Já jsem, z jaké čeho, z jaké čeho, cí co?“ Já ani kluci jsme hádance nerozuměli. Zilvar se zasmál a řekl: „To je písnička. Já jsem z Kutné Hory, z Kutné Hory **koudelníkův** syn. Já mám v Praze tři domy, až je koupím budou mé. Já jsem z Kutné Hory, z Kutné Hory koudelníkův syn.“ Zilvar zazpíval písničku. A my jsme se velice divili, že je Zilvar tak chytrý. Všichni jsme se radovali. Princezna se radovala nejvíc. „Princezna a Zilvar z chudobince budou mít velkou svatbu. Sláva,“ křičeli jsme.

Slovníček

ZILVAR SI POVÍDÁ S PANEM MAHARADŽOU.

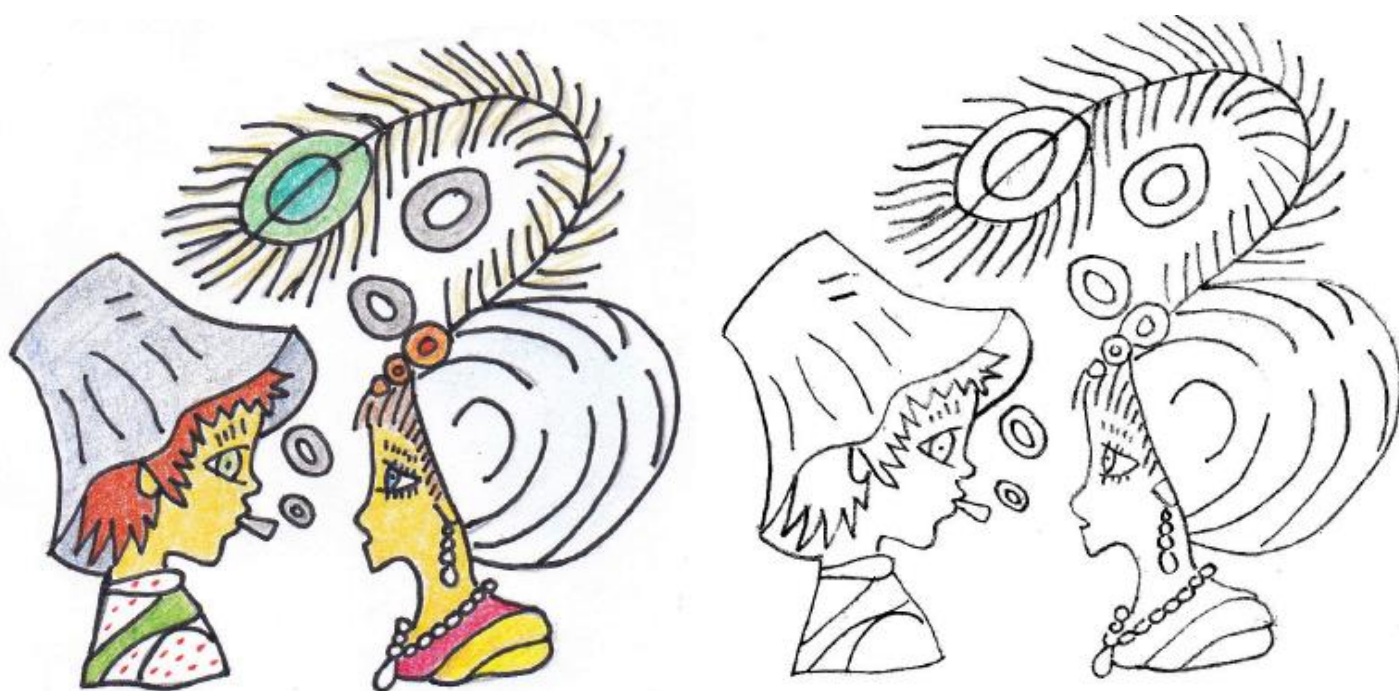

- **koudelníkův** = člověk, který prodává **koudele**

- **koudele** = vlákna, která se používají k předení (předení = výroba nití)

NEJCHYTŘEJŠÍ SLUŽEBNÝ ŘÍKÁ ZILVAROVI TŘI HÁDANKY.

ZILVAR A PRINCEZNA BUDOU MÍT SVATBU.

22 Zdál se mi sen o královské svatbě princezny a Zilvara

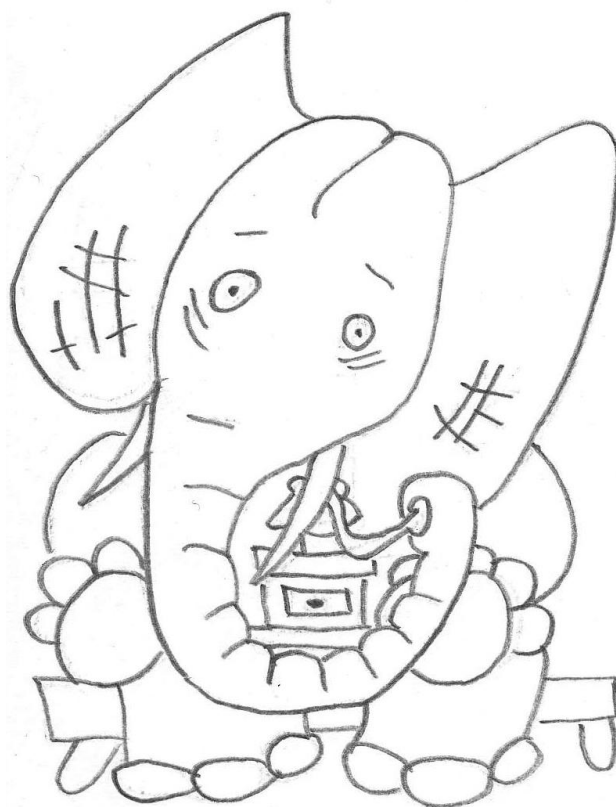
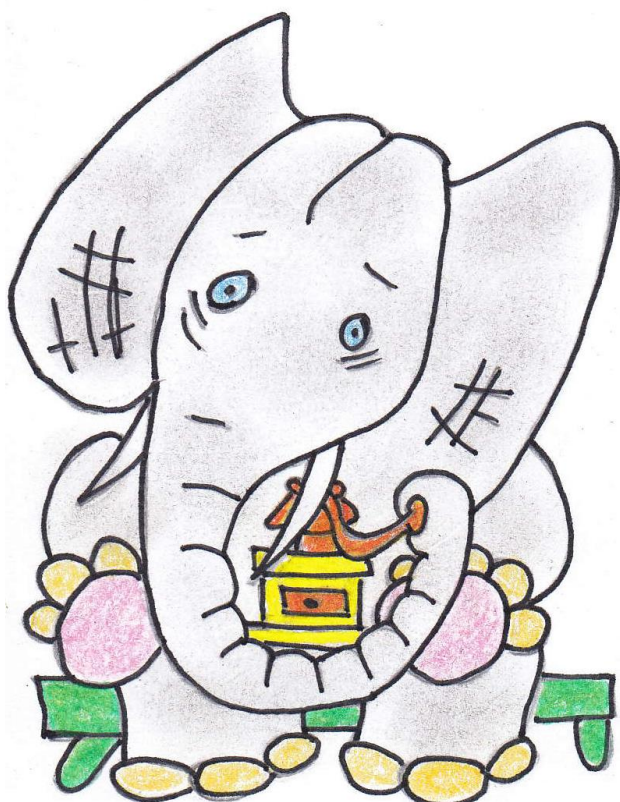
Brzy bude svatba a v zámku se na svatbu všichni připravovali. V kuchyni zvířata vařila jídlo na svatební hostinu. S vařením pomáhali opice, sloni a další zvířata. Šéfkuchař byl starý orangutan. Orangutan kontroloval, jestli zvířata dělají všechno správně. Potom orangutan ochutnával uvařené jídlo. Evu zajímaly svatební šaty pro princeznu. Já a kluci jsme šli radši na zahradu hrát na schovávanou. Jumbo hrál s námi a byla legrace. Když se setmělo, tak jsme stáli u zámeckého okna a koukali jsme se do zámku. Zilvar si povídal s princeznou a pořád **se chlubil**. „Zilvar není hrdina, ale **vejtaha**,“ řekl jsem klukům. „Měli bychom vymyslet pomstu,“ řekl Tonda. „Ano, ale vymysli pomstu ty, Tondo, protože ty jsi vynálezce,“ řekli jsme Tondovi. Tonda souhlasil a slíbil, že pomstu vymyslí.

Druhý den do Indie začali přijíždět slavní lidé a **panstvo**. Na domech ve městě byly vlajky a květiny. Všichni lidé si povíдали o královské svatbě. V parku seděli na jednom stromě svátečně oblečené opice. Opice držely v ruce hudební nástroje a učili se hrát různé písně na svatbu. Na zkoušce se ale opice opily a popraly. Jedna opice praštila druhou opici kokosovým ořechem do hlavy. Praštěná opice musela jít k doktorovi, a proto nemohla hrát. Kapelník se na nás podíval a ptal se: „Umíte někdo hrát na **trombon**?“ Čeněk řekl, že ano. „Budeš hrát místo naší opice? Zaplatíme ti.“ Čeněk souhlasil a vylezl na strom. Byla to legrace. Potom jsme šli k zámku a viděli jsme svatební průvod.

Ve svatebním průvodu šlo hodně slonů. Uprostřed stáli dva krásní bílí sloni s altánkem. Jeden altánek měl červené a zlaté záclonky a uvnitř seděla princezna. Druhý altánek byl stříbrno-zlatý a uvnitř seděl pan Maharadža. Za chvíli Jumbo začal brečet. „Chtěl jsem taky jít ve svatebním průvodu,“ řekl mi Jumbo. „Nebreč, my se Zilvarovi pomstíme, Jumbo,“ řekl jsem Jumbovi. Před oltářem stál Pepeček Zilvar a princezna. V kostele bylo ticho a najednou Tonda zakřičel: „Pomsta!“ Tonda vytáhl smradlavé pštrosí vejce a hodil ho na Zilvara. Vejce spadlo na Zilvarovu hlavu a rozbilo se. Zilvar se rozzlobil: „Kdo to udělal?“ Všichni mlčeli. Princezna řekla: „Určitě to udělal Péťa s Evou!“

Všichni lidé v kostele křičeli na mě a Evu. Princezna šla k Evě a začala jí tahat za vlasy. Pan Maharadža se pral s Tondou. Nějaký voják se fackoval s Čeněkem. Mě začal honit pan kostelník a křičel na mě: „Ty musíš do vězení, uličníku!“ Éda se pral s nějakým generálem. Za chvíli do kostela přišly i opice a praly se s lidmi. Jumbo mlátil chobotem slona pana Maharadži. Venku se prali tygři, koně, krávy, psi, ptáčky i motýli. Všichni se s někým prali. Paní Maharadžová zakřičela: „Proč se perete? Všechno udělal Petr.“ Já jsem byl smutný, protože jsem nic neudělal. Bránil jsem se, ale všichni na mě útočili a já jsem brečel a křičel: „Nic jsem neudělal.“ Najednou jsem se probudil ve svém pokoji. Tatínek mě držel za ruku a řekl: „Neboj, my jsme u tebe, Péťo.“ Já už jsem se vůbec nebál.

Slovníček

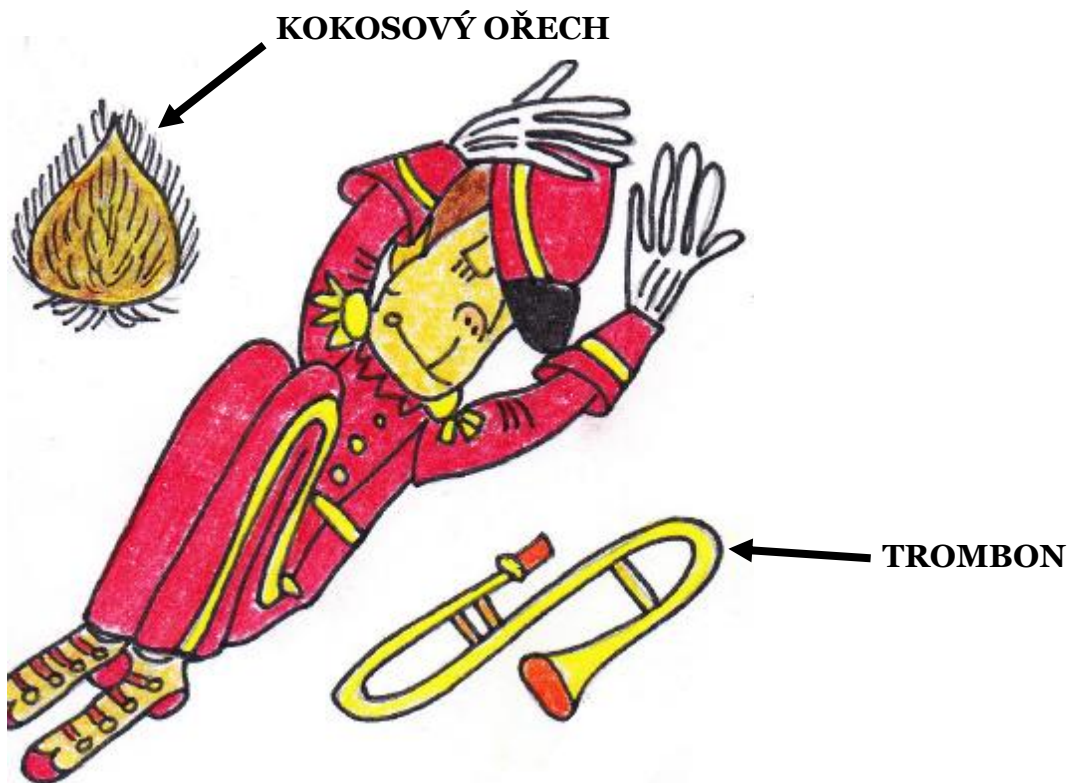

SLON POMÁHÁ V KUCHYNI VAŘIT JÍDLO NA SVATBU.

ŠÉFKUČAŘ ORANGUTAN

- **chlubit se** = říkat někomu jen o svých dobrých vlastnostech
- **vejtaha** = člověk, který se hodně chlubí
- **panstvo** = šlechta = slavní lidé, panovníci
- **trombon** = dechový hudební nástroj

23 Zjistil jsem, že všechno byl jenom sen

Dnes pan doktor říkal: „Péťa už bude brzy zdravý.“ Ležel jsem v posteli a přemýšlel jsem. Co asi dělá pan Maharadža, paní Maharadžová, princezna, pan Brabec. Přemýšlel jsem, jestli nosí Jumbo pořád červenou čepici. Přemýšlel jsem, jestli Indie opravdu existuje.

Všichni říkají, že jsem byl velmi vážně nemocný. Všichni se o mě moc báli. Můj bratr Ladislav mi před pár dny napsal dopis. V dopise Láďa napsal: „Doufám, že se brzy uzdravíš, Péťo!“ Pan doktor mi řekl, že za mnou už můžou přijít kamarádi na návštěvu. Dnes za mnou přišli na návštěvu kluci: Éda, Tonda, Čeněk a Pepek. Já jsem se Pepka ptal: „Opravdu ses oženil?“ Ale Pepek nic neříkal. Ostatní kluci mi vyprávěli, co je v našem městě nového. Kluci mi taky řekli, že máme ve škole nového pana učitele.

Ale já jsem chtěl vědět, jestli jsme byli s kluky opravdu v Indii. Zeptal jsem se kluků: „Indie?“ Kluci odpověděli: „Indie.“ Já jsem se kluků zeptal znovu: „**Kalkuta?**“ Kluci odpověděli silnějším hlasem: „Kalkuta.“ Já jsem se zeptal potřetí: „Maharadža?“ Kluci odpověděli ještě silnějším hlasem: „Maharadža.“ Kluci opakovali všechno, co jsem řekl. „To je dobrá hra. Mohli bychom tuhle hru hrát častěji,“ řekl Tonda. Všichni jsme se smáli. Pořád jsem ale nevěděl, jestli jsme byli v Indii nebo ne. Zeptal jsem se znovu Pepka: „Co říkal tvůj tatínek, když ses oženil, Pepku?“ Zilvar se zasmál. Ostatní kluci se taky zasmáli. „Co to máš za nápady, Péťo? Zilvar žádnou svatbu neměl,“ řekl mi Čeněk. Byl jsem smutný a řekl jsem klukům: „Jděte domů, kluci, protože já jsem unavený.“ Kluci šli domů. Nechtěl jsem věřit tomu, že všechno o Indii a Jumbovi byl jen sen.

Druhý den za mnou přišla na návštěvu Eva Svobodová. Já jsem se Evy taky ptal na Indii: „Pamatuješ si tu svatbu v Indii, Evo?“ Eva mi odpověděla: „Jakou svatbu?“ „Pepek Zilvar a princezna měli svatbu,“ řekl jsem Evě. Eva se usmála a řekla mi: „To musela být krásná svatba. Vyprávěj mi o té svatbě, Péťo.“ Já jsem se Evy zeptal: „Proč bych ti měl o svatbě vyprávět? My jsme na té svatbě byli spolu. Ty si to nepamatuješ?“ Eva chvíli přemýšlela a pak řekla: „Já jsem nikde nebyla, Péťo.“ Když Eva odešla, byl jsem ještě smutnější. Opravdu se mi o slonu Jumbovi a Indii jen zdálo. Doufám, že budu už brzy zdravý, protože chci chodit zase ven s mými kamarády. Třeba si jednou koupíme slona a pojedeme do Indie.

Slovníček

- **Kalkuta** = město v Indii

BYLO NÁS PĚT

(příloha – pracovní listy)

Podle originálu díla autora Karla Poláčka upravila Martina Lukášková

Seznam příloh

Úvod.....	72
1 Já, moje škola a rodina	74
2 Tondův vynález	76
3 Jdeme se koupat ke Klobouku	78
4 Vysvědčení	80
5 Hon na vosy.....	82
6 O prázdninách pomáhám doma	84
7 Co děláme s mými kamarády na podzim?	86
8 Prázdniny končí	88
9 Slavíme Vánoce	90
10 Co jsme s mými kamarády zažili v zimě?	92
11 V zimě chodíme taky do kina	94
12 Konečně je jaro	96
13 Do našeho města přijel cirkus	98
14 Šel jsem s rodiči do cirkusu	100
15 Onemocněl jsem	102
16 Zdál se mi sen, že mi tatínek koupil slona	104
17 Zdál se mi sen o Jumbově rodině a červené čepici	106
18 Zdál se mi sen, že já a moji kamarádi jedeme do Indie	108
19 Zdál se mi sen o panu Brabci z Indie	110
20 Zdál se mi sen o panu Maharadžovi z Indie.....	112
21 Zdál se mi sen o královské princezně a Zilvarovi.....	114
22 Zdál se mi sen o královské svatbě princezny a Zilvara	116
23 Zjistil jsem, že všechno byl jen sen.....	118

Úvod

A) Odpověz na otázky.

1. Jak se jmenuje vypravěč knihy?

---

2. Jak se jmenuje Pěťův nejlepší kamarád?

---

3. Co Tondovi kupuje jeho tatínek?

---

4. Co například vynalezl Tonda?

---

5. Co dělá Čeněkův tatínek?

---

6. Co si Čeněk zapisuje do sešitu?

---

7. Co umí Éda nejlíp?

---

8. Kde žije Pepek Zilvar?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Petr Bajza má čtyři kamarády. _____

2. Tondův tatínek říká: „Vzdělání není důležité!“ _____

3. Tonda je vynálezce a jednou bude bohatý. _____

4. Čenčkova maminka peče oplatky a prodává je na poutích. _____

5. Čeněk nechodí do kostela. _____

6. Pan Zilvar nemá skoro žádné peníze, a proto musí žít v chudobinci a žebrať. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Tonda má doma hodně _____.
2. Tonda chce cestovat po _____, protože on je _____.
3. Jirsákovi rodiče i Čeněk jsou pobožní _____, a proto chodí do kostela.
4. Ve všední den se Čeněk _____ s ostatními kluky.
5. Édův tatínek pracuje jako _____ na finančním úřadu.
6. Zilvarův tatínek bojoval ve _____ a _____ se.
7. Pan Zilvar má teď dřevěnou _____.

D) Nakresli hlavního hrdinu, který se ti líbí nejvíc.

1 Já, moje škola a rodina

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo ráno budí Péťu Bajzu?

---

2. Jak dlouho trvá Péťova cesta do školy?

---

3. Kdo je pan Fajst?

---

4. Za co pan učitel chválí Péťu?

---

5. Kde pracuje Péťův tatínek?

---

6. Kolik má Péťa sourozenců? Jak se jeho sourozenci jmenují?

---

7. Co kradl Láďa v tatínkově obchodě?

---

8. Kde teď bydlí Láďa a co tam dělá?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Na jednopatrovém domě Bejvalů visí nad štítem dřevěná koňská hlava. _____

2. Pan Fajst nikdy nežaluje rodičům, že žáci nemají čisté uši a umyté ruce. _____

3. Pan učitel Veselík nemá Péťu rád, protože Péťa zlobí. _____

4. Když je venku hezky, tak chodí žáci o přestávce na dvůr. _____

5. Péťa nechce pracovat v kanceláři, protože on chce dělat pacholka u Bejvalů. _____

6. Péťův bratr Láďa kouří cigarety. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Ráno se mi nechce _____ a musí mě _____ Kristýna, naše služebná.
2. Každý den chodím do _____ kolem jednopatrového _____.
3. Pan Fajst se nudí, a proto _____ školní mládež.
4. Jednou jsme se na dvoře před školou _____.
5. Můj tatínek má _____ a maminka mu v _____ pomáhá.
6. Můj bratr _____, ale on měl ve škole velké _____.
7. Láďa nám píše _____, že se mu v Mostě líbí.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

2 Tondův vynález

A) Odpověz na otázky.

1. Co vymyslel Tonda za vynález?

---

2. Kdo nemohl hru hrát a proč?

---

3. Co potřebovali kluci na hru a proč?

---

4. Co prodává Pěťův strýc Vařeka ve svém obchodě na náměstí?

---

5. Co všechno Pěťa napsal na krabice ve hře?

---

6. Kdo zapálil dědinu?

---

7. Co ve hře dělal Čeněk?

---

8. Co se stalo Édovi při hře?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Celá dědina shořela. _____

2. Pak šel Pěťa, Tonda, Éda, Pepek i Čeněk na pole a postavili dědinu z krabic. _____

3. Pěťa ukradl krabice v obchodě strýce Vařeky. _____

4. Potom kluci uklidili nepořádek na poli a šli domů. _____

5. Tonda vymyslel hru s názvem „Palič města Mostravy“. _____

6. Zilvar zapálil jeden dům (jednu krabici) a ostatní kluci volali: „Hoří!“ _____

3 Jdeme se koupat ke Klobouku

A) Odpověz na otázky.

1. Jak se jmenují dvě části rybníku?
  - a) U Kalhot a U Rukávu
  - b) U Klobouku a U Rukávu
  - c) U Kalhot a U Klobouku
2. Co si kluci dávají na hlavu místo čepice?
  - a) lopuchy
  - b) vrby
  - c) lísky
3. Co kluky poštípalo u Klobouku?
  - a) komáři
  - b) blechy
  - c) hovada
4. Kdo skočil do vody jako první?
  - a) Tonda
  - b) Zilvar
  - c) Éda
5. Kdo zachránil topícího se Vendu Štěpánka?
  - a) Péťa
  - b) Zilvar
  - c) Čeněk

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Kluci se chodí koupat radši ke Kalhotám. _____
2. U Klobouku rostou vrby a lopuchy. _____
3. Čeněk vylezl nahoru na stráň, pomodlil se a skočil. _____
4. Čeněk si zlomil nohu, když skočil ze stráně dolů. _____
5. Já a Tonda jsme skočili do vody pozpátku jako první. _____
6. Venda Štěpánků skočil taky do vody, ale on neuměl plavat a utopil se. _____

C) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. U Klobouku kluky pošťípala hovada, a proto se kluci namazali blátem. _____
2. Po cestě k rybníku ke klukům přišel Venda a Čeněk a šli k rybníku s kluky. _____
3. Venda Štěpánků skočil do vody, ale on neuměl plavat a zmizel pod vodou. _____
4. Jednoho dne se kluci šli koupat ke Klobouku, protože venku bylo horko. _____
5. Po cestě Čeněk vylezl nahoru na stráň, pomodlil se a skočil. _____
6. Pepek skočil rychle do vody a vytáhl Vendu z vody. _____

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

4 Vysvědčení

A) Odpověz na otázky.

1. Který den dostával Péťa ve škole vysvědčení?

---

2. Jak dlouhá je Péťova cesta do školy?

---

3. Jaké známky měl Péťa na vysvědčení?

---

4. Propadl někdo z Péťovy třídy?

---

5. Co dělal pan Fajst před školou?

---

6. Kdo nepozdravil pana Fajsta?

---

7. O čem maminka vyprávěla Péťovi před spaním?

---

8. Proč má teď Péťa tatínka ještě radši?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Tento týden byl konec školního roku a začínaly prázdniny. _____

2. Péťovi se ve středu nechtělo vstávat, protože se bál, že ve škole propadne. _____

3. Pan učitel Veselík na sobě neměl sváteční oblečení. _____

4. Péťa dostane za hezké vysvědčení od maminky a tatínka korunu do kasičky. _____

5. Tonda, Čeněk a Éda nepozdravili pana Fajsta před školou. _____

6. Když byl Pětův tatínek mladý, tak utekl se svými kamarády z domova. _____

C) Doplně do vět chybějící slova.

1. Tento týden byl konec školního _____. Já jsem měl obrovskou radost, protože začínají _____.
2. Maminka _____ Kristýně: „Vy máte míň _____ než to dítě!“
3. Pan učitel nám říkal: „O prázdninách _____ doma, _____ dospělé, _____ nezralé ovoce, _____ větve, myjte se a čtěte!“
4. Dva kluci z naší třídy _____, ale _____ jim to.
5. Před školou stál pan Fajst a _____, aby ho všichni žáci _____.
6. Pan Fajst se na Pepka _____ a ptal se: „Neumíš _____, nezdvořáku?“
7. Vždycky jsem si myslel, že tatínek je _____.

D) Vymysli pokračování příběhu.

Pětův tatínek se svými kamarády utekl z domova do Afriky. Co dělali kluci v Africe?

---

5 Hon na vosy

A) Odpověz na otázky.

1. Kam poslala maminka Péťu a proč?

---

2. Proč se Péťa na Tondu zlobil?

---

3. Jaký vynález vymyslel Tonda?

---

4. Kdo z kluků šel na pole?

---

5. Co kluci nosili na vosí hnízdo, aby to mohli zapálit?

---

6. Co vosy udělaly klukům za zničené hnízdo?

---

7. Jak Péťův tatínek Péťu potrestal za lhaní?

---

8. Kam musel odjet Éda?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Kluci přišli na pole a přemýšleli, jak dostanou vosí hnízdo ven. _____

2. Péťa přišel domů od ševce a řekl: „Jdu do houslí.“ Ale Péťa lhal a šel na vosy. _____

3. Tonda vymyslel, že bude chovat vosy. _____

4. Kluci nosili na hnízdo suchou trávu a potom ji zapálily. Vosy kluky pošťípaly. _____

5. Maminka poslala Péťu k ševci. Péťa po cestě potkal Tondu. _____

6. Péťa přišel domů celý nateklý. Péťa dostal od tatínka výprask, protože lhal. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Maminka mě poslala k _____, protože potřebovala _____ boty.
2. Tonda mi řekl: „Budu chovat _____. Vosy mi vyrobí _____ a já ho budu prodávat.
3. „Boty budou _____ v neděli,“ řekl mi pan švec.
4. Čeněk dostal _____: „Dáme na díru _____ trávu a tu zapálíme.“
5. Když jsme _____ zapálili, vosy _____ druhou dírou a byly našťvané.
Letěly za námi a všechny nás _____.
6. Tatínek mi _____, že jsem byl v houslích, protože jsem měl _____
pusu i celý obličej.
7. Proto jsem se rozhodl, že budu _____ kluk a budu _____ rodičům.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

6 O prázdninách pomáhám doma

A) Odpověz na otázky.

1. Proč Péťa hlídá svou sestru Mančinku?
  - a) protože Kristýna je nemocná
  - b) protože maminka musí tatínkovi pomáhat v obchodě
  - c) protože Péťa zlobil
2. Co všechno prodávají Bajzovi v obchodě?
  - a) jen věci do domácnosti
  - b) jen potraviny
  - c) obojí – potraviny i věci do domácnosti
3. Co bývá v bedně se zbožím?
  - a) obrázky a pohádky
  - b) knihy
  - c) kladivo a kleště
4. Co dělá pan Svoboda, když k němu Péťa přijde pro dluh?
  - a) je poctivý a peníze ihned vrátí
  - b) píše dopisy
  - c) zlobí se a nadává
5. Kdo opravil chyby v dopise od pana Svobody?
  - a) tatínek
  - b) pan Svoboda
  - c) Péťa

B) Zakroužkuj vhodné slovo ve větě.

1. Péťa ČTE / NEČTE hodně knih, s nikým se nepere a POMÁHÁ / NEPOMÁHÁ rodičům.
2. Péťa se TĚŠÍ / NETĚŠÍ, až tatínek otevře bednu se zbožím.
3. Péťův tatínek POVĚSIL / NEPOVĚSIL plakát do výlohy. Plakát JE / NENÍ reklama.
4. Kupci si MUSÍ / NEMUSÍ nic kupovat, protože mají všechno ve svém obchodě.
5. Tatínek říká Péťovi: „Až vyrosteš, Petře, BUDEŠ / NEBUDEŠ pracovat v mém obchodě.
6. Někteří lidé MAJÍ / NEMAJÍ peníze na zaplacení zboží a pak tatínkovi dluží peníze.
7. Pan Svoboda u Bajzů NAKUPUJE / NENAKUPUJE a Péti tatínek VÍ / NEVÍ, proč.

C) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Rodiče se na Péťu zlobí, a proto se Péťa snaží být hodný kluk a pomáhat jim. _____
2. Péťův tatínek otevírá bednu se zbožím, protože Péťa je zvědavý, co v bedně je. _____
3. Péťa chodí domů za zákazníky a čeká na zaplacení dluhu. _____
4. Bejvalovi pacholci vozí do Bajzova obchodu nové zboží z Prahy. _____
5. Pan Svoboda přestal nakupovat u pana Bajzy, protože si pan Bajza z pana Svobody dělá legraci. _____
6. Péťa někdy stojí za pultem a prodává zboží v tatínkově obchodě. _____

D) Zahraj si se svými spolužáky divadlo o příběhu z této kapitoly.

7 Co děláme s mými kamarády na podzim?

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo klukům na podzim vyrábí draka a proč?

---

2. Proč musí být kluci při výrobě draka potichu?

---

3. Jak kluci pomáhají s výrobou draka?

---

4. Proč musí být drak v rovnováze?

---

5. Co kluci dělají na podzim na poli?

---

6. Proč kluci kouří tajně, aby to nikdo nevěděl?

---

7. Proč Péťa klukům neřekl, že na pole přijde i Eva?

---

8. Proč si kluci myslí, že holky jsou někdy fajn?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Péťa a jeho kamarádi nemají rádi podzim. _____

2. Jakub se nejdřív zlobí a nechce klukům draka vyrobit. _____

3. Jakub má rád, když kluci při výrobě draka hodně mluví. _____

4. Na konec ocasu dá Jakub střípeček z papíru, aby byl drak v rovnováze. _____

5. Plameny z ohně jsou vysoké a kouř je silný a štípe do očí. _____

6. Kluci se Péťovi smáli, protože přivedl na pole Evu. _____

C) Doplně do vět chybějící slova.

1. Na podzim chodíme s kamarády například pouštět _____.
2. Jakub vyrobí _____ konstrukci, na kterou potom nalepí _____ papír.
3. Na poli draka pouštíme a máme radost, že _____ vysoko ve vzduchu.
4. Vždycky si sedneme kolem _____, _____ si různé příběhy a kouříme.
5. Pan učitel nám ve škole říkal, že kouření není _____.
6. Eva je _____ holka, a proto přinesla klukům pražené _____.
7. Eva přikládala trávu a dřevo na _____. Eva také v ohni pekla _____.

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

8 Prázdniny končí

A) Odpověz na otázky.

1. V zahradě na stráni uzrály ořechy. Co to znamená?

---

2. Co si myslí Pěťův tatínek o prázdninách?

---

3. Proč se kluci první den ve škole neučili?

---

4. Proč byl Péťa hned první den po škole?

---

5. Proč se Kristýna Pěťovi smála, když přišel domů?

---

6. Jakou pomstu Péťa vymyslel pro Kristýnu?

---

7. Co udělala Kristýna, když se podívala do svého kufru?

---

8. Proč maminka zavolala Pěťu do kuchyně?

B) Seřaď věty a očíslej je ve správném pořadí.

1. Kristýna se Pěťovi posmívala. Péťa se Kristýně pomstil a dal jí myš do kufru. _____

2. Kluci sbírali v zahradě na stráni ořechy. To znamená, že prázdniny končí. _____

3. Hned první den byl Péťa po škole, protože si pan učitel myslel, že zlobí. _____

4. Pěťův tatínek se moc zlobil, odepnul si pásek a Péťa dostal výprask. _____

5. Kristýna křičela a brečela, a proto tatínek Pěťu potrestal. _____

6. Tatínek, maminka i Kristýna mají radost, že já už jdu zase do školy. _____

9 Slavíme Vánoce

A) Odpověz na otázky.

1. Proč lidi v obchodě hodně nakupují? Co všechno lidi nakupují?

---

2. Proč se Péťa na Vánoce netěší? Co si Péťa přeje k Vánocům?

---

3. Proč se maminka a Kristýna zlobí na Péťu a na Péti kocoura?

---

4. Co dostal tatínek od maminky k Vánocům?

---

5. Proč Kristýna o Vánocích brečela?

---

6. Co dělal o Vánocích Péťův bratr Láďa?

---

7. Co maminka vařila k obědu na svátek svatého Štěpána?

---

8. Kdo na svátek svatého Štěpána přišel na návštěvu k Bajzům?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Lidé před Vánoci nechodí nakupovat. _____

2. Péťa dostává k Vánocům všechno, co si přeje. _____

3. Kristýna o Vánocích brečela, protože se jí stýskalo po domově. _____

4. O Vánocích přijel na návštěvu Láďa. Láďa je fešák a hezky voní. _____

5. Strýc ani teta Vařekovi nejsou lakomí. _____

6. Teta se ptala: „Co máte k obědu?“ Maminka tetě řekla: „Uvařila jsem husu.“ _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Venku už _____ a začíná zima.
2. Já se na Vánoce moc _____, protože nikdy nedostanu _____, který si opravdu přeju.
3. Na Štědrý den tatínek zavírá _____ dřív. Tenhle den jsou rodiče _____.
4. Byl jsem smutný, protože jsem si rukavice _____, ale stejně jsem rodičům _____.
5. V kuchyni Kristýna seděla na židli a _____, protože se jí _____ po domově.
6. Bylo poledne a Kristýna _____ z okna. „Jdou k nám _____,“ řekla.
7. „Vařekovi _____ vědět, že _____ k obědu husu,“ řekla maminka.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

10 Co jsme s mými kamarády zažili v zimě?

A) Odpověz na otázky.

1. Co šli Péťa a Eva dělat na kopec Budín?
  - a) stavět iglú
  - b) hrát si na eskymáky
  - c) sáňkovat
2. Co hrál Otakárek za zvíře?
  - a) tuleně
  - b) ledního medvěda
  - c) velrybu
3. Proč měli kluci přijít večer k Bejvalům?
  - a) protože Otakárek onemocněl
  - b) protože Tonda dostal nápad
  - c) protože byla zima
4. Co se stalo s karbidem, když ho kluci zapálili?
  - a) stal se z něj plyn, který hořel
  - b) začal hořet
  - c) nic se nestalo
5. Kdo si myslel, že vidí hořícího ducha?
  - a) Péťa
  - b) Tonda
  - c) pan Fajst

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Venku pořád sněží a Péťa nemá sníh rád. _____
2. Péťa s Evou šli sáňkovat. Eva měla strach, protože jezdili z kopce rychle. _____
3. Kluci začali stavět iglú. Kluci si hráli na to, že loví velryby, tuleně a medvědy. _____
4. Tonda dostal nápad a řekl: „Večer přijďte před náš dům, kluci. Přinesu karbid.“ _____
5. Karbid ani sníh vůbec nehořely. _____
6. Pan Fajst neměl strach a vynadal klukům, že vymýšlejí hlouposti. _____

C) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Otakárek hrál mrtvého medvěda a kluci mu jako uřezali tlapy. _____
2. Péťa a Eva šli sáňkovat na kopec Budín. _____
3. Pan Fajst teď vypráví příběh, že u Dlouhé Vsi straší hořící duch. _____
4. Kluci si hráli na eskymáky a stavěli iglú. _____
5. Večer šli kluci na pole. Na poli kluci zapálili karbidový plyn. _____
6. Pan Fajst viděl hořící sníh a křičel: „Hořící duch! Pomoc!“ _____

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

11 V zimě chodíme taky do kina

A) Odpověz na otázky.

1. Kdy se promítají filmy v kinech?

---

2. Jaké filmy má Péťa rád?

---

3. Proč kluci chodí radši do kina do Lidového domu?

---

4. Co si kluci koupí za peníze, které dostanou od rodičů na kino?

---

5. Co se stalo, když kluci nechtěli ukázat lístky panu Maulemu?

---

6. Proč se lidi v kině zlobili na Evu?

---

7. Proč herec ve filmu letěl do Kalifornie?

---

8. Jak skončil film? Zachránil herec ženu?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Ve městě jsou dvě kina. Jedno je v Národním domě a druhé v Lidovém domě. _____

2. Péťa nemá rád veselohry ani filmy o džungli. _____

3. Žáci někdy chodí do kina do Národního domu. _____

4. Zilvar nemá peníze na kino, protože jeho tatínek je chudý. _____

5. Jeden kluk na kluky žaloval. Řekl panu Maulemu, že kluci nemají lístky. _____

6. Eva se bála vlézt do kina oknem, a proto čekala na kluky venku. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Filmy v kinech se _____ v sobotu a v neděli.
2. V Národním domě dávají většinou _____ filmy, ke kterým hraje _____ z gramofonu.
3. Kino v Lidovém domě má okna _____, a proto Zilvar _____ vynález.
4. Já zaplatím _____ a jdu do _____ sálu.
5. Eva by chtěla jít do _____ s námi. Zeptal jsem se Evy: „A jsi _____?“
6. Eva se v kině pořád hlasitě _____, a proto se na ni ostatní lidé _____.
7. Byl jsem na Evu _____, protože byla moc _____.

D) Vymysli pokračování příběhu.

Kluci byli v kině a dával film o herci, který letěl do Kalifornie. Jak film skončil?

---

12 Konečně je jaro

A) Odpověz na otázky.

1. Proč si kluci přáli jaro?

---

2. Jak jel dnes Péťa do školy?

---

3. Proč se pan učitel Veselík na Péťu zlobil?

---

4. Co Péťa dělal se svými kamarády, když začalo být venku hezky?

---

5. Co udělal Péťa, aby mohl jít s Tondou ven?

---

6. Proč na řece pluly kousky ledu?

---

7. Proč po městě běhal hasič s trubkou a troubil na ni?

---

8. Co udělali kluci, aby pomohli hasičům?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Péťa jel do školy ve voze s Bejvalovým pacholkem Jakubem. _____

2. Péťa dnes ve škole nedával pozor a přemýšlel o svém povolání. _____

3. Venku byla zima. Venku nerostly žádné květiny. _____

4. Péťa a kamarádi vyráběli lodičky a pouštěli je po kalužích. _____

5. Péťa nešel s Tondou k řece, protože Péťa musel hlídat Mančinku. _____

6. Pan učitel napsal klukům do sešitu pochvalu, protože pomáhali hasičům. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Pan učitel Veselík se na mě _____, protože jsem ho vůbec _____.
2. Příroda se začala _____, začínalo _____.
3. Tráva byla už _____ a začínaly _____ různé květiny.
4. Já jsem ale musel _____ Mančinku, protože Kristýna _____ prádlo.
5. Venku bylo _____, a proto sněh _____.
6. Hasiči si sedli do loděk a _____ lidi a věci z _____ domů.
7. Všichni lidé nás _____ a pan učitel nám napsal _____ do sešitu.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

13 Do našeho města přijel cirkus

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo v cirkusu platí polovinu vstupného?
  - a) žáci a vojíni
  - b) rodiče
  - c) pan Dušánek
2. Proč dnes Péťa nešel ven s Édou?
  - a) protože cvičil na housle
  - b) protože hlídal svou sestru Mančinku
  - c) protože se učil matematiku
3. Proč je Péťa tak hodný?
  - a) protože je nemocný
  - b) protože chce od tatínka dostat peníze na cirkus
  - c) protože něco provedl
4. Proč Péťa chce jít do cirkusu?
  - a) Péťa do cirkusu jít nechce
  - b) protože chce mít tetování
  - c) protože chce vidět cizokrajná zvířata
5. Jaký je Alfons Kasalický
  - a) nejlepší v tělocviku
  - b) chytrý
  - c) zlý

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Péťa a jeho kamarádi nejsou zvědaví. Kluky nezajímá, co je na plakátech. _____
2. „Rodiče platí v cirkusu polovinu vstupného.“ _____
3. Péťa něco provedl, a proto je teď nejhodnější ze všech kluků. _____
4. Péťa se každý den modlí, aby mu tatínek dal peníze na cirkus. _____
5. Muži z cirkusu mají dlouhé vlasy a na ruce mají tetování. _____
6. Péťova maminka přemluvila tatínka, že všichni půjdou do cirkusu. _____

14 Šel jsem s rodiči do cirkusu

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo nešel v cirkusovém průvodu?
  - a) Eva
  - b) Alfons Kasalický
  - c) pan Fajst
2. Proč se pan učitel zlobil?
  - a) protože nikdo nepřišel do školy
  - b) protože přijel cirkus
  - c) protože nikdo ve škole nedával pozor
3. Komu trvalo oblékání do cirkusu dlouho?
  - a) tatínkovi
  - b) Péťovi
  - c) mamince
4. Kdo v cirkusu přišel na pódium jako první?
  - a) krásná slečna na koni a pán s bičem
  - b) šašek
  - c) tři mladí kluci na hrazdě
5. Co dělal Péťa, když přišel domů z cirkusu?
  - a) usnul
  - b) přemýšlel o cirkusovém programu
  - c) večeřel

B) Seřad' věty a očíslej je ve správném pořadí.

1. Když Péťa s rodiči přišel do cirkusu, viděl tam všechny kamarády i Evu. _____
2. Dnes chodil městem cirkusový průvod. Cirkusáci zvali lidi do cirkusu. _____
3. Večer Péťův tatínek zavřel obchod dřív a oblékl si nový oblek. _____
4. V cirkusu třikrát zazvonilo. Pak začalo krásné představení. _____
5. Ve škole dnes nikdo nedával pozor, protože všichni se těšili do cirkusu. _____
6. Když Péťa přišel z cirkusu domů, tak nemohl spát. Péťa přemýšlel o cirkusu. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Ve škole nikdo nedával _____, protože se všichni _____ do cirkusu.
2. Tatínek si oblékl _____ oblek a klobouk a nakroutil si _____.
3. Maminka se oblékala velmi _____ a pořád se koukala do _____.
4. V cirkusu třikrát _____ a pak začalo _____.
5. V cirkusu hrála _____ a šaškové si házeli s _____ kolečky.
6. Alfons ve vzduchu udělal tři _____.
7. Když jsem přišel s rodiči domů, tak jsem šel hned _____.

D) Vymysli pokračování příběhu.

Pěťá šel s rodiči do cirkusu. Co všechno Pěťá v cirkusu viděl?

---

15 Onemocněl jsem

A) Odpověz na otázky.

1. Co je dnes za den?

- a) úterý
- b) středa
- c) čtvrtek

2. Jaký je Pěťův nejoblíbenější předmět?

- a) čtení
- b) náboženství
- c) kreslení

3. Co udělal Péťa s obrázkem, který mu někdo poslal ze zadní lavice?

- a) zasmál se obrázku a poslal ho dál
- b) zmačkal obrázek a hodil ho pod lavici
- c) nevšímal si obrázku

4. Kdo šel s Péťou domů?

- a) Tonda a Éda
- b) Čeněk a Éda
- c) Čeněk a Tonda

5. Kolikátý pacient se spálou je Péťa?

- a) první
- b) třetí
- c) čtvrtý

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Péťa dnes čekal před Bejvalovým domem na Tonda, protože spolu šli do školy. _____

2. Pěťovi se do školy vůbec nechtělo, protože je čtvrtek. Čtvrtek je nejhorší den. _____

3. Kreslení je Pěťův nejoblíbenější předmět. _____

4. První hodinu bylo čtení. Žáci četli z čítanky a Péťa nedával pozor. _____

5. Pěťovi bylo moc špatně, motala se mu hlava a všechno viděl zeleně. _____

6. Zilvar odvedl Péťu domů. Za Péťou přišel pan doktor a řekl mu, že má spálu. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Mně se zdálo, že na mě koňská hlava cení _____.
2. Když jsem přišel do školy, tak školník už _____ na hodinu.
3. Já jsem nedával _____ a koukal jsem se z _____.
4. Já jsem ale obrázek _____, protože to nebylo _____.
5. Motala se mi _____ a bylo mi _____.
6. Když jsem přišel domů, Kristýna mi _____ boty.
7. Najednou jsem _____ v posteli a za chvíli jsem _____.

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

16 Zdál se mi sen, že mi tatínek koupil slona

A) Odpověz na otázky.

1. Proč nejdřív tatínek nechtěl Péťovi koupit slona?

---

2. Co měli Péťovi kamarádi na hlavě a v ruce, když mu dělali stráž?

---

3. Co přinesl pan školník slonu Jumbovi?

---

4. O čem se druhý den učili kluci v přírodopisu?

---

5. Co pan učitel například říkal o slonech?

---

6. Co řekl pan učitel dvěma Péťovým spolužákům?

---

7. Co vymyslel Tonda za vynález?

---

8. Kde teď bydlí slon Jumbo?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Péťa děkuje rodičům, že mu koupili slona. _____

2. Druhý den měli kluci ve škole přírodopis a učili se o slonech. _____

3. Slon Jumbo musel chodit s Péťou do školy. Pan školník hlídá slona u školy. _____

4. Tonda vymyslel, že slon Jumbo bude bydlet u Bejvalů ve stáji. _____

5. Pan učitel během vyučování pořád někoho napomínal. _____

6. Péťa poprosil tatínka, aby mu koupil slona. Tatínek mu slona koupil. _____

C) Zakroužkuj vhodné slovo ve větě.

1. Péťa JE / NENÍ nemocný a MUSÍ / NEMUSÍ ležet v posteli
2. „Dobře, KOUPÍM / NEKOUPÍM Péťovi slona,“ řekl nakonec tatínek.
3. Pan školník DAL / NEDAL Jumbovi citrónovou limonádu.
4. Druhý den jsme MĚLI / NEMĚLI ve škole přírodopis.
5. Během vyučování pan učitel MUSEL / NEMUSEL pořád někoho napomínat.
6. „Koně a slon by MOHLI / NEMOHLI být kamarádi,“ řekl mi Tonda.
7. „To JE / NENÍ vynález. A já CHCI / NECHCI, aby Jumbo bydlel u vás,“ řekl Péťa Tondovi.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

17 Zdál se mi sen o Jumbově rodině a červené čepici

A) Odpověz na otázky.

1. Co vyprávěl Jumbo Péťovi o Indii?

---

2. Jaký byl Jumbův dědeček?

---

3. Jaký byl Jumbův tatínek?

---

4. Co chtěl Jumbo od Péti koupit na cestu do Indie?

---

5. Proč chtěl Jumbo mít červenou čepici?

---

6. Co pan Jirsák potřeboval, aby mohl vylézt na Jumbův hřbet a změřit Jumbovi hlavu?

---

7. Jak se Jumbovi líbila nová čepice?

---

8. Co chtěl pan Jirsák za ušití čepice?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. „V Indii nic není. Je tam jen horko, prach a nakažlivé nemoci,“ řekl Jumbo. _____

2. „Náš tatínek prodává v obchodě všechny druhy ovoce,“ řekl Péťa Jumbovi. _____

3. „Ostatní příbuzní se ke mně vždycky chovali hezky,“ řekl Jumbo. _____

4. „Dobře, pojedeme do Indie, ale musíš mi koupit čepici,“ řekl Jumbo. _____

5. Pan Jirsák řekl Péťovi, že čepici pro Jumba ušije rád. _____

6. Jumbovi se jeho nová čepice vůbec nelíbila. _____

18 Zdál se mi sen, že já a moji kamarádi jedeme do Indie

A) Odpověz na otázky.

1. Co si vzal Zilvar s sebou do Indie?

- a) kufr
- b) aktovku
- c) uzlíček ze šátku

2. Kdo chtěl jet s kluky do Indie?

- a) pan Fajst
- b) pan Kemlink
- c) Eva

3. Jak kluci jeli do Indie?

- a) jeli na slonu Jumbovi
- b) šli pěšky
- c) jeli vlakem

4. Kdo klukům řekl, kde bydlí pan Brabec?

- a) pan policajt
- b) pán s hady
- c) pan průvodčí

5. Co dělali hadi, když pán hrál na flétnu?

- a) útočili na kluky
- b) tancovali do rytmu hudby
- c) spali

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Tonda si do Indie vzal batoh s knížkami, revolverem a termoskou. _____

2. Édův tatínek řekl klukům: „Pozdravujte v Indii pana Brabce.“ _____

3. Na nádraží Tonda všem koupil jízdenky na vlak do Indie. _____

4. V Indii nebyli skoro žádní lidé. Indičtí lidé měli stejnou barvu kůže jako Češi. _____

5. V Indii kluci potkali pana policajta. Pan policajt věděl, kde bydlí pan Brabec. _____

6. Všichni utekli a jediný Péťa bojoval s hady. _____

19 Zdál se mi sen o panu Brabci z Indie

A) Odpověz na otázky.

1. Co je napsáno na domě pana Brabce?

---

2. Co dělala paní Brabcová, když kluci přišli do domu pana Brabce?

---

3. Co přinesla paní Brabcová klukům, když čekali na pana Brabce?

---

4. Od koho kluci pozdravovali pana Brabce? Co potom pan Brabec řekl?

---

5. Jaké bonbony přinesla paní Brabcová klukům? Jaké bonbony má Péťa nejradši?

---

6. O čem pan Brabec klukům vyprávěl, když seděli na zahradě?

---

7. Co pan Brabec dělá v Indii?

---

8. Komu dnes nese pan Brabec nové oblečení? Co nabídl pan Brabec klukům?

B) Je věta pravdivá? Napiš ANO nebo NE.

1. Kluci přišli k domu pana Brabce až za několik dní, protože dům byl daleko. _____

2. Paní Brabcová dala klukům citronovou limonádu, protože kluci měli žízeň. _____

3. Pan Brabec je tlustý, vysoký pán s velkým knírem a turbanem na hlavě. _____

4. Éda pozdravoval pana Brabce od svého tatínka a pan Brabec měl radost. _____

5. Pan Brabec se v Indii oženil. Teď pan Brabec v Indii žije a šije oblečení. _____

6. Kluci nechtěli jít s panem Brabcem k panu Maharadžovi. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Dům byl _____ a byl na něm nápis: „Vendelín Brabec, _____ pro pány i hochy.“
2. Pan Brabec _____ svou manželku o jídlo. Pan Brabec _____ a ptal se nás: „Odkud jste přišli?“
3. „Tvůj tatínek byl můj _____ kamarád,“ _____ nám pan Brabec.
4. Paní Brabcová nám za chvíli přinesla bonbony různých _____.
5. Šli jsme s panem Brabcem na _____. Sedli jsme si do _____ a pan Brabec pokračoval ve vyprávění.
6. „Já jsem byl _____ krejčí, a proto jsem šel do světa.“
7. „Kdyby se Maharadžovi moje oblečení nelíbilo, tak by mě nechal _____.

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

20 Zdál se mi sen o panu Maharadžovi z Indie

A) Odpověz na otázky.

1. Co nesl pan Brabec v ruce, když šel k panu Maharadžovi na zámek?

---

2. Kde stál zámek pana Maharadži? Jak byl zámek pana Maharadži velký?

---

3. Co stálo na každé straně vchodu do zámku?

---

4. Co udělal pan Brabec, když pan Maharadža vstoupil do pokoje?

---

5. Co dostali kluci k jídlu od pana Maharadži?

---

6. Kam šli kluci s panem Maharadžou druhý den?

---

7. Co musel udělat Pepek, když na něj nezbyl žádný slon?

---

8. Kdo z kluků nezastřelil žádného tygra a proč?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Druhý den šli kluci s panem Maharadžou a princeznou lovit tygry. _____

2. Dveře zámku klukům otevřel sluha. Pak šli kluci po schodech nahoru. _____

3. Večer se kluci, Eva, Jumbo a pan Brabec vydali k zámku pana Maharadži. _____

4. Pan Brabec se uklonil panu Maharadžovi a potom mu zkoušel nové oblečení. _____

5. Všichni šli vchodovou bránou. Pak šli přes tři nádvoří až ke dveřím do zámku. _____

6. Eva řekla Péťovi: „Zilvar a princezna spolu chodí.“ _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. Pan Brabec šel _____ a nesl v ruce nové _____.
2. Zámek stál v _____ a byl mnohem _____ než zámky v České republice.
3. V parku rostly taky _____ a bylo tam hodně _____.
4. U dveří zámku nás přivítal _____, který nám otevřel _____.
5. Maharadža byl _____ a měl u sebe _____ a zlatý _____.
6. Já jsem zastřelil asi _____ tygrů a pan Maharadža mě _____.
7. Když jsme se vraceli z lovu, tak byla venku už _____.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

21 Zdál se mi sen o královské princezně a Zilvarovi

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo neví, že spolu princezna a Zilvar chodí?
  - a) pan Maharadža
  - b) služebnictvo
  - c) Zilvarovi kamarádi
2. Proč Maharadža přikázal popravít Zilvara?
  - a) protože mu Zilvar povídal o počasí
  - b) protože si chtěl Zilvar vzít jeho dceru za manželku
  - c) protože Zilvar neuhodl všechny hádanky
3. Kdo Maharadžu přemluvil, aby Zilvara vyzkoušel a nepopravoval?
  - a) paní Maharadžová
  - b) Zilvar
  - c) princezna
4. Uhodl Zilvar všechny hádanky?
  - a) ano
  - b) ne
5. Kdo se nejvíc radoval, že Zilvar uhodl hádanky?
  - a) pan Maharadža
  - b) princezna
  - c) paní Maharadžová

B) Zakroužkuj vhodné slovo ve větě.

1. Všichni lidé v Indii i na zámku vědí, že princezna a Zilvar spolu CHODÍ / NECHODÍ.
2. Pepěk se jednoho dne UMYL / NEUMYL a oblékl si ČISTÉ / ŠPINAVÉ oblečení.
3. Pan Maharadža přikázal: „Zilvar BUDE / NEBUDE popraven!“
4. Princezna i kluci byli moc SMUTNÍ / ŠŤASTNÍ.
5. „Zilvar a princezna se MAJÍ / NEMAJÍ rádi, a proto by MĚLI / NEMĚLI mít svatbu.“
6. Kluci se divili, že je Zilvar tak CHYTRÝ / HLOUPÝ a že UHODL / NEUHODL hádanky.
7. „Princezna a Zilvar BUDOU / NEBUDOU mít velkou svatbu,“ křičeli kluci.

C) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Pan Maharadža řekl: „Když Zilvar úkol splní, tak dostane princeznu za ženu.“ _____
2. Pepek řekl panu Maharadžovi: „Já jsem se zamiloval do vaší dcery.“ _____
3. Paní Maharadžová přemluvila pana Maharadžu, aby dal Zilvarovi úkoly. _____
4. Zilvar uhodl všechny hádanky. Zilvar a princezna budou mít velkou svatbu. _____
5. Pepek si oblékl čisté oblečení, vyčistil si boty a šel za panem Maharadžou. _____
6. Pan Maharadža se rozzlobil a řekl: „Zilvar bude popraven.“ _____

D) Vytvoř k přečtené kapitole komiks.

22 Zdál se mi sen o královské svatbě princezny a Zilvara

A) Odpověz na otázky.

1. Kdo vaří jídlo na svatební hostinu? Kdo je šéfkuchař?

---

2. Co zajímalo Evu nejvíc?

---

3. Co hráli kluci na zahradě? Kdo s nimi ještě hrál?

---

4. Proč kluci chtějí vymyslet pomstu pro Zilvara?

---

5. Proč Čeněk musel hrát na trombon s opicemi?

---

6. Proč Jumbo brečel?

---

7. Co udělal Tonda na svatbě?

---

8. Co udělala princezna Evě?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Všichni se připravují na svatbu. V kuchyni se vaří jídlo na svatební hostinu. _____

2. Tonda vytáhl smradlavé pštrosí vejce a hodil vejce na Zilvara. _____

3. Opice se na hudební zkoušce opily a popraly. _____

4. Všichni lidé v kostele křičeli na Péťu a na Evu. Všichni se s někým prali. _____

5. Kluci a Jumbo hráli na zahradě na schovávanou. _____

6. Druhý den přijeli slavní lidé. Na domech ve městě byly vlajky a květiny. _____

C) Doplň do vět chybějící slova.

1. V kuchyni zvířata _____ jídlo na _____ hostinu.
2. Potom orangutan _____ uvařené jídlo.
3. Na domech ve městě byly _____ a _____.
4. Opice držely v ruce _____ nástroje a učili se hrát různé _____
na svatbu.
5. Na zkoušce se opice _____ a _____.
6. Uprostřed svatebního průvodu stáli dva bílí sloni s _____.
7. Jumbo mlátil _____ slona pana Maharadži.

D) Nakresli obrázek toho, co se ti v kapitole nejvíc líbilo.

23 Zjistil jsem, že všechno byl jen sen

A) Odpověz na otázky.

1. Co dnes říkal pan doktor?

---

2. Nad čím Péťa přemýšlel?

---

3. Proč psal Láďa Péťovi dopis? Co bylo v dopise od Ládi napsáno?

---

4. Kdo dnes přišel za Péťou na návštěvu?

---

5. Co kluci řekli Péťovi?

---

6. Kdo přišel za Péťou na návštěvu druhý den?

---

7. Co řekla Eva Péťovi?

---

8. Proč byl Péťa smutný?

B) Seřad' věty a očísľuj je ve správném pořadí.

1. Kluci přišli k Péťovi na návštěvu a povídali si s ním. _____

2. Dnes pan doktor říkal: „Péťa už bude brzy zdravý.“ _____

3. Když Eva odešla, Péťa byl ještě smutnější. Péťa zjistil, že se mu o Indii zdálo. _____

4. Druhý den přišla za Péťou na návštěvu Eva Svobodová. _____

5. Péťa se kluků ptal na Indii a na Zilvarovu svatbu. _____

6. Péťa ležel v posteli a přemýšlel o panu Maharadžovi, o Jumbovi a o Indii. _____

